

Υδρομετεωρολογία Κλιματολογία και κλιματική αλλαγή

Νίκος Μαμάσης και Δημήτρης Κουτσογιάννης
Τομέας Υδατικών Πόρων – Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
Αθήνα 2010

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: Κλιματολογία και κλιματική αλλαγή

ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

- ΕΙΣΑΓΩΓΗ
- ΚΛΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ
- ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ
- ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ
- ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

- ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΥΔΡΟΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΕΤΑΒΛΗΤΩΝ
- ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
- ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασικοί ορισμοί

Κλίμα (Climate). Η σύνθεση των στοιχείων του καιρού για ένα μακρό χρονικό διάστημα.

Κλιματολογία (Climatology). Η επιστήμη που ασχολείται με την μελέτη των κλιμάτων (αίτια, μεταβολές, κατανομές, τύποι κλπ).

Κλιματική αλλαγή (Climatic change). Σημαντική μεταβολή που παρατηρείται στο κλίμα μιας περιοχής μεταξύ δυο περιόδων αναφοράς.

Κλιματικό στοιχείο (Climatic element). Οποιαδήποτε από τις ιδιότητες ή συνθήκες της ατμόσφαιρας οι οποίες από κοινού καθορίζουν τη φυσική κατάσταση του καιρού ή του κλίματος δεδομένου τόπου για οποιαδήποτε συγκεκριμένη στιγμή ή χρονική περίοδο.

Κλιματική περιοχή (Climatic region). Περιοχή στην οποία επικρατεί ένα σχετικά ομοιόμορφο κλίμα, σύμφωνα με ειδικά κριτήρια.

Κλιματική ταξινόμηση (Climatic classification)

Διαίρεση των κλιμάτων της γης σε ένα παγκόσμιο σύστημα συνεχόμενων περιοχών, καθεμιά από τις οποίες ορίζεται από σχετική ομοιογένεια στα κλιματικά στοιχεία.

Κλιματικός τύπος (Climatic type)

Το κλίμα μιας περιοχής όταν χαρακτηρίζεται από μια σειρά μέσων και ετήσιων δεικτών της θερμοκρασίας, της βροχόπτωσης και άλλων κλιματικών στοιχείων.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κλάδοι της κλιματολογίας

Δυναμική (Dynamical). Στατιστική ανάλυση των μετρήσεων των κλιματικών μεταβλητών με στόχο την ερμηνεία των διακυμάνσεων του κλίματος και την ανίχνευση μακροχρόνιων κλιματικών μεταβολών ή τάσεων.

Συνοπτική (Synoptic). Βασίζεται στις διεργασίες της γενικής κυκλοφορίας της ατμόσφαιρας (συνοπτικές διεργασίες).

Γεωργική (Agricultural). Μελέτη της επίδρασης του κλίματος στις γεωργικές δραστηριότητες.

Αεροναυτική (Aeronautical). Εφαρμοσμένη κλιματολογία που μελετά τα προβλήματα της αεροναυτικής, όπως η επιλογή τοποθεσιών αεροδρομίων και των δρομολογίων των αεροσκαφών.

Οικολογική (Ecological). Μελέτη της σχέσης μεταξύ ζωντανών οργανισμών και του κλιματικού τους περιβάλλοντος. Περιλαμβάνει τη φυσιολογία της προσαρμογής των φυτών και των ζώων στο κλίμα καθώς και τη γεωγραφική κατανομή τους σε σχέση με αυτό.

Βιοκλιματολογία (Bioclimatology). Μελέτη των επιδράσεων του κλίματος στους ζώντες οργανισμούς.

Παλιοκλιματολογία (Paleoclimatology). Η μελέτη του κλίματος μιας παλαιότερης περιόδου, τα κύρια χαρακτηριστικά του οποίου μπορούν να εκτιμηθούν έμμεσα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Βασικοί κλιματικοί τύποι

Ηπειρωτικό (Continental). Παρουσιάζεται στο εσωτερικό μεγάλων ηπείρων και χαρακτηρίζεται από το μεγάλο εύρος της θερμοκρασίας σε ετήσια και ημερήσια βάση.

Θαλάσσιο (Maritime-marine). Παρουσιάζεται σε περιοχές που είναι κοντά στη θάλασσα και χαρακτηρίζεται από υψηλή σχετική υγρασία και από το μικρό εύρος της θερμοκρασίας σε ετήσια και ημερήσια βάση.

Μεσογειακό (Mediterranean). Παρουσιάζεται στη λεκάνη της Μεσογείου και χαρακτηρίζεται από θερμά-υγρά καλοκαίρια και βροχερούς χειμώνες.

Ξηρό (Dry). Χαρακτηρίζεται από μικρή βροχόπτωση με μεγάλη μεταβλητότητα

Μουσωνικό (Monsoon). Παρουσιάζεται σε περιοχές που είναι εκτεθειμένες σε μουσώνες και χαρακτηρίζεται από ξηρούς χειμώνες και υγρά καλοκαίρια.

Τούνδρας (Tundra). Τύπος κλίματος που σχετίζεται με βλάστηση τύπου τούνδρας. Χαρακτηρίζεται από πολύ χαμηλές θερμοκρασίες για να ευνοηθεί η ανάπτυξη δέντρων, αλλά χωρίς μόνιμη παγοκάλυψη ή χιονοκάλυψη.

Στέπας (Steppe). Τύπος ημιάνυδρου αλλά όχι ψυχρού κλίματος που σχετίζεται με χαμηλή βλάστηση (χορτάρι, διασκορπισμένοι θάμνοι και μικρά δένδρα).

Ορεινό (Highlands). Κλίμα που ρυθμίζεται από τον παράγοντα του υψομέτρου. Χαρακτηρίζεται από χαμηλή πίεση και έντονη ηλιακή ακτινοβολία ειδικότερα στην υπεριοψία περιοχή.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παράγοντες που επιδρούν στο κλίμα

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΥ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ

Δυνητική ηλιοφάνεια
Πραγματική ηλιοφάνεια
Εισερχόμενη ηλιακή ακτινοβολία

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

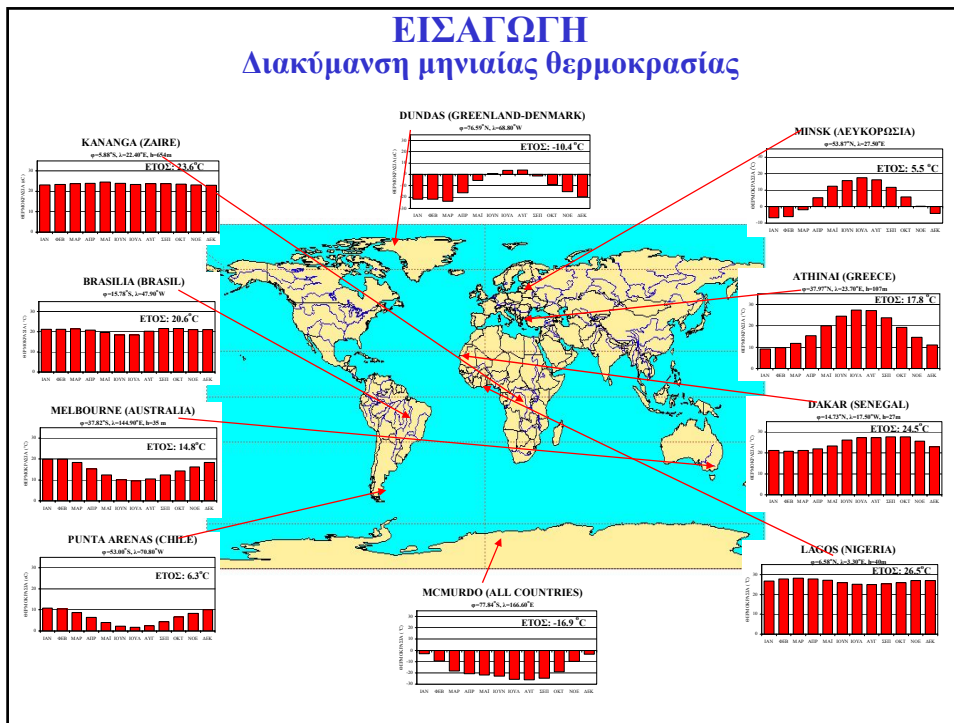
Ατμοσφαιρική πίεση
Γενική ατμοσφαιρική κυκλοφορία
Τοπικά συστήματα ατμοσφαιρικής κυκλοφορίας

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΙ

Γεωγραφικό πλάτος
Κατανομή ξηράς-θάλασσας
Ανάγλυφο
Εδαφοκάλυψη
Θαλάσσια ρεύματα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Διακύμανση μηνιαίας θερμοκρασίας

ΚΑΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Κύριες εξεταζόμενες παράμετροι

T_{ε}	Μέση ετήσια θερμοκρασία σε °C
R_{ε}	Μέση ετήσια κατακρήμνιση σε mm
φ	Γεωγραφικό πλάτος σε μοίρες (°)
T_{ψ}	Μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα σε °C
T_{θ}	Μέση θερμοκρασία του θερμότερου μήνα σε °C
ΗΘΕ	Ημερήσιο Θερμοκρασιακό Εύρος. Η διαφορά μεταξύ της μεγαλύτερης και μικρότερης θερμοκρασίας αέρα σε ένα 24ωρο
ΕΘΕ	Ετήσιο Θερμοκρασιακό Εύρος. Η διαφορά μεταξύ της μέσης θερμοκρασίας του θερμότερου και ψυχρότερου μήνα

ΚΑΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Δείκτης ηπειρωτικότητας (Johansson)

$$\kappa = 17 * EΘΕ / ημφ - 20.4$$

$0 < \kappa < 33$ θαλάσσιο,

$34 < \kappa < 66$ ηπειρωτικό

$67 < \kappa < 100$ εξαιρετικά ηπειρωτικό

Δείκτης ηπειρωτικότητας (Kerner)

$$\kappa = 100(T_o - T_a) / EΘΕ$$

όπου:

T_o μέση θερμοκρασία Οκτωβρίου και

T_a μέση θερμοκρασία Απριλίου

για μικρές ή αρνητικές τιμές του κ το κλίμα χαρακτηρίζεται ηπειρωτικό

για μεγάλες τιμές του κ το κλίμα χαρακτηρίζεται θαλάσσιο

Δείκτης ξηρότητας (de Martone)

$$\text{Ετήσιος δείκτης } I = P_e / (T_e + 10)$$

αν $I < 10$ το κλίμα χαρακτηρίζεται ξηρό ή ερημικό

$$\text{Μηνιαίος δείκτης } I = 12 * P / (T + 10)$$

αν $I < 20$ το έδαφος χρειάζεται άρδευση

ΚΑΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Δείκτης ξηρότητας (Pinna)

$$I = 1/2 * (P_e / (T_e + 10) + (12 * P_e / (T_e + 10)))$$

P_e, T_e βροχόπτωση και θερμοκρασία του ξηρότερου μήνα

$I < 10$ ξηρό

$10 \leq I \leq 20$ ημίξηρο μεσογειακό

Ορισμός ξηρού μήνα κατά Gaussen

$P(\text{mm}) < 2T(^{\circ}\text{C})$ ή $P < 10 \text{ mm}$ και $T < 10^{\circ}\text{C}$ ή $P < 25 \text{ mm}$ και $10^{\circ}\text{C} < T < 20^{\circ}\text{C}$

ή $P < 50 \text{ mm}$ και $20^{\circ}\text{C} < T < 30^{\circ}\text{C}$ ή $P < 75 \text{ mm}$ και $30^{\circ}\text{C} < T$

Ξηροθερμικός δείκτης (Gaussen)

Αριθμός ξηρών ημερών στο έτος που πραγματοποιούνται στη διάρκεια μιας συνεχούς ξηράς περιόδου του έτους.

Ορισμός ξηρής ημέρας $P=0$ και Σχετική Υγρασία (ΣY) $< 40\%$

αν $40\% < \Sigma Y < 60\%$ τότε θεωρείται 0.9 ξηρής ημέρας

αν $60\% < \Sigma Y < 80\%$ τότε θεωρείται 0.8 ξηρής ημέρας

αν $80\% < \Sigma Y < 100\%$ τότε θεωρείται 0.7 ξηρής ημέρα

Βιοκλιματική κατάταξη (UNESCO-FAO)

Γίνεται με βάση τον ξηροθερμικό δείκτη, και την μέση θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα.

ΚΑΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Δείκτης δυσφορίας (Heat Index)

Σχετική υγρασία (%)

	0	5	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100
20	19	20	21	22	23	24	25	25	25	25	25	25	25	24	23	22	21	20	18	17	15
21	20	21	22	23	23	24	24	25	25	25	25	25	24	24	23	22	22	20	19	18	16
22	21	22	23	24	24	24	25	25	25	25	25	25	24	24	23	22	21	20	19	18	16
23	22	23	24	24	24	25	25	25	25	25	25	25	24	24	23	23	22	21	20	19	18
24	23	23	24	24	24	25	25	25	25	25	25	25	25	24	24	23	23	22	21	20	19
25	24	24	24	25	25	25	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
26	25	25	25	25	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
27	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	25
28	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	26
29	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	27
30	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	27
31	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29	28
32	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	29
33	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	31	30
34	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	32	31
35	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	33	32
36	33	33	33	34	34	34	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	35	34
37	34	34	34	35	35	35	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	36	35
38	35	35	35	36	36	36	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	37	36
39	35	35	36	36	37	37	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	37
40	36	36	36	37	37	37	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	38	37
41	37	37	37	38	38	38	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	39	38
42	37	38	38	39	39	39	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	40	39
43	38	38	39	40	40	40	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	41	40
44	38	39	40	41	41	41	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	42	41
45	39	40	41	42	42	42	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	43	42
46	39	41	42	43	43	43	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	43
47	40	41	42	43	43	43	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	44	43
48	40	42	43	44	44	44	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	44
49	41	42	43	44	44	44	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	44
50	41	43	44	45	45	45	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	46	45
51	41	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
52	42	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
53	42	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
54	42	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
55	43	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
56	43	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
57	43	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
58	43	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
59	43	44	45	46	46	46	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	47	46
60	44	45	46	47	47	47	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	48	47

**Dhahran,
Σαουδική Αραβία**

8 Ιουλίου 2003

Θερμοκρασία:
108 °F (42 °C)

Σχετική υγρασία:
67%

Δείκτης δυσφορίας:
176 °F (80 °C)

ΚΑΥΣΩΝΑΣ

Επεισόδια υψηλών θερμοκρασιών στην Ελλάδα

Ημερομηνία	Μέγεθος	Παρατηρήσεις
20-26/8/1958	47 °C Τρίκαλα, 45 °C Λάρισα, 44 °C Φιλαδέλφεια	500 νεκροί, 7 Κ
19/7/1973	47 °C Λαμία, 45 °C Λάρισα, 46 °C Ελληνικό	2 Κ
10/7/1977	>40 °C όλη η χώρα, 48 °C Τατόι,	2 Κ
25/6/1982	44 °C Τρίκαλα, 45 °C Φιλαδέλφεια	40 νεκροί
23-27/7/1987	>39 °C όλη η χώρα, 45 °C Ελευσίνα	3500 νεκροί
5-9/7/1988	45 °C Λάρισα και Φιλαδέλφεια	600 νεκροί
10-15/8/1994	44 °C Λαμία και Αλιάρτος	
2-4/7/1998	45 °C Κόρινθος, Ελευσίνα, Ιεράπετρα κ.α	3 Κ
21/8/1999	44 °C Αλιάρτος	
4-10/7/2000	45 °C Λάρισα, Φιλαδέλφεια και Άστρος	Ο πιο ζεστός Ιούλιος

Πηγή: Γ. Μελανίτης, Ο καιρός και τα μυστικά του

ΔΕΙΚΤΗΣ ΑΝΕΜΟΥ-ΨΥΧΟΥΣ (WIND CHILL INDEX)

Ο δείκτης WCI είναι η φαινομενική θερμοκρασία που αισθάνεται το δέρμα εξαιτίας του ανέμου.

Ο δείκτης υπολογίζεται σύμφωνα με την παρακάτω σχέση (National Weather Service 2001):

$$WCI = 13.12 + 0.6215 * T - 11.37 * V^{0.16} + 0.3965 * T * V^{0.16}$$

όπου V η ταχύτητα του ανέμου σε km/h σε ύψος 10 m και

T η θερμοκρασία του αέρα σε °C.

V km/h/ T °C	5	0	-5	-10	-15	-20	-25	-30	-35	-40	-45	-50
5	4	-2	-7	-13	-19	-24	-30	-36	-41	-47	-53	-58
10	3	-3	-9	-15	-21	-27	-33	-39	-45	-51	-57	-63
15	2	-4	-11	-17	-23	-29	-35	-41	-48	-54	-60	-66
20	1	-5	-12	-18	-24	-31	-37	-43	-49	-56	-62	-68
25	1	-6	-12	-19	-25	-32	-38	-45	-51	-57	-64	-70
30	0	-7	-13	-20	-26	-33	-39	-46	-52	-59	-65	-72
35	0	-7	-14	-20	-27	-33	-40	-47	-53	-60	-66	-73
40	-1	-7	-14	-21	-27	-34	-41	-48	-54	-61	-68	-74
45	-1	-8	-15	-21	-28	-35	-42	-48	-55	-62	-69	-75
50	-1	-8	-15	-22	-29	-35	-42	-49	-56	-63	-70	-76
55	-2	-9	-15	-22	-29	-36	-43	-50	-57	-63	-70	-77
60	-2	-9	-16	-23	-30	-37	-43	-50	-57	-64	-71	-78
65	-2	-9	-16	-23	-30	-37	-44	-51	-58	-65	-72	-79
70	-2	-9	-16	-23	-30	-37	-44	-51	-59	-66	-73	-80
75	-3	-10	-17	-24	-31	-38	-45	-52	-59	-66	-73	-80
80	-3	-10	-17	-24	-31	-38	-45	-52	-60	-67	-74	-81

Πιθανότητα κρυοπαγήματος σε παρατεταμένη έκθεση

Πιθανότητα κρυοπαγήματος σε 10 λεπτά

Πιθανότητα κρυοπαγήματος σε 2 λεπτά

ΚΑΙΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Σχέση του δείκτη δυσφορίας με συμπτώματα στον ανθρώπινο πληθυσμό

HI (°C)	Συμπτώματα
< 21	Δεν προκαλείται δυσφορία
21–24	Το 10% του πληθυσμού αισθάνεται δυσφορία
24–27	Σχεδόν το σύνολο του πληθυσμού αισθάνεται δυσφορία
27–32	Αίσθημα κόπωσης με την παρατεταμένη έκθεση και δραστηριότητα
32–41	Πιθανή ηλίαση, εξάντληση και θερμικές κράμπες
41–54	Κίνδυνος. Ηλίαση, εξάντληση και πιθανή θερμοπληξία
> 54	Ιδιαίτερος κίνδυνος. Ηλίαση και θερμοπληξία

$$HI = c_1 + c_2 T + c_3 R + c_4 T R + c_5 T^2 + c_6 R^2 + c_7 T^2 R + c_8 T R^2 + c_9 T^2 R^2$$

ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ

Γενετικές (genetic)

Βασίζονται στη θεώρηση των αιτίων που διαμορφώνουν το κλιματικό καθεστώς, όπως είναι η ατμοσφαιρική κυκλοφορία, η επίδραση των αερίων μαζών, η εισερχόμενη ηλιακή ακτινοβολία κλπ.

- Hidore (1966)

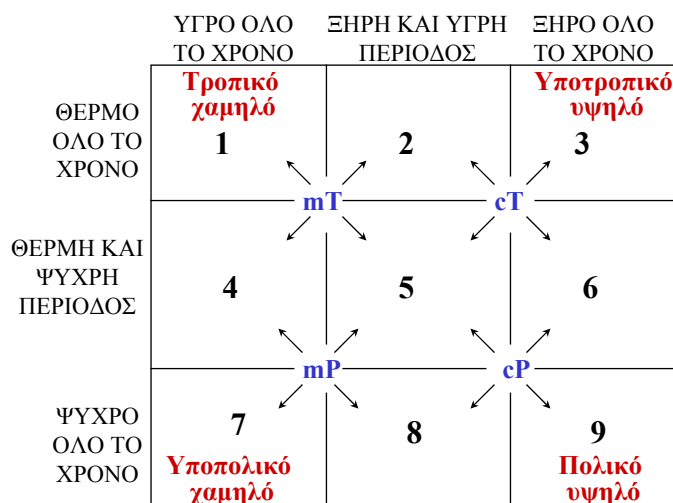
Εμπειρικές (empirical)

Βασίζονται στη στατιστική ανάλυση της επίδρασης του κλίματος σε ποικίλους παράγοντες, όπως το θερμοκρασιακό και βροχομετρικό καθεστώς της περιοχής, η βλάστηση, η ανθρώπινη αντίδραση κλπ.

- Koppen (1918)
- Thornthwaite (1931, 1948)

ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ

Γενετική κατάταξη Hidore (1966)

Πηγή: Hidore and Oliver, 1993

ΚΛΙΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ

Παράμετροι κατάταξης Koppen

Μέσες ετήσιες τιμές

- R κατακρήμνιση σε mm
- T θερμοκρασία σε °C

Μέσες εξαμηνιαίες τιμές

- $R_{6\psi}$ μέσο ύψος κατακρήμνισης του ψυχρού εξαμήνου σε mm
- $R_{6\theta}$ μέσο ύψος κατακρήμνισης του θερμού εξαμήνου σε mm

Μέσες μηνιαίες τιμές

- T_{ψ} θερμοκρασία του ψυχρότερου μήνα σε °C
- T_{θ} θερμοκρασία του θερμότερου μήνα σε °C
- T_{μ} θερμοκρασία ενός μήνα σε °C
- R_{ξ} κατακρήμνιση του ξηρότερου μήνα σε mm
- R_{ν} κατακρήμνιση του υγρότερου μήνα σε mm
- $R_{\xi\theta}$ κατακρήμνιση του ξηρότερου μήνα του θερμού εξαμήνου σε mm
- $R_{\nu\theta}$ κατακρήμνιση του υγρότερου μήνα του θερμού εξαμήνου σε mm
- $R_{\xi\psi}$ κατακρήμνιση του ξηρότερου μήνα του ψυχρού εξαμήνου σε mm
- $R_{\nu\psi}$ κατακρήμνιση του υγρότερου μήνα του ψυχρού εξαμήνου σε mm

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN

Κύριοι κλιματικοί τύποι

ΤΥΠΟΣ **A**: Υγρό τροπικό (Humid tropical)

Κριτήριο: $T_{\psi} > 18^{\circ}\text{C}$

ΤΥΠΟΣ **B**: Ξηρό (Dry)

Κριτήριο: $R < R_1$ όπου $R_1 = 20 * T + 280$ αν $R_{6\theta} > 0.7 * R$ (ξηρός χειμώνας)
 $R_1 = 20 * T$ αν $R_{6\psi} > 0.7 * R$ (ξηρό καλοκαίρι)
 $R_1 = 20 * T + 140$ αν υπάρχει ισοκατανομή κατακρήμνισης

ΤΥΠΟΣ **C**: Υγρό με ήπιους χειμώνες (Moist with mild winters)

Κριτήριο: $T_{\theta} > 10^{\circ}\text{C}$ και $-3^{\circ}\text{C} < T_{\psi} < 18^{\circ}\text{C}$

ΤΥΠΟΣ **D**: Υγρό με ψυχρούς χειμώνες (Moist with cold winters)

Κριτήριο: $T_{\theta} > 10^{\circ}\text{C}$ και $T_{\psi} < -3^{\circ}\text{C}$.

ΤΥΠΟΣ **E**: Πολικό (Polar)

Κριτήριο: $T_{\theta} < 10^{\circ}\text{C}$

ΤΥΠΟΣ **H**: Ορεινό (Highlands)

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος A)

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το **υγρό τροπικό κλίμα** επικρατεί στις περιοχές βόρεια και νότια του Ισημερινού μέχρι τα γεωγραφικά πλάτη 15°-25°. Χαρακτηρίζεται από υψηλές θερμοκρασίες όλες τις εποχές και άφθονη βροχόπτωση ($R > 1500$ mm). Στις συνθήκες αυτές ευνοείται η έντονη βλάστηση και αναπτύσσονται τροπικά δάση που περιλαμβάνουν πολλά είδη φυτών προσαρμοσμένων στη μεταβλητή (ανάλογα με το ύψος βλάστησης) εισερχόμενη ηλιακή ακτινοβολία. Τα τροπικά δάση υπάρχουν κυρίως στις λεκάνες των ποταμών Αμαζονίου και Κονγκό και στη ζώνη από τη Σουμάτρα μέχρι τη Ν. Γουινέα.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: $T_{\psi} > 18^{\circ}C$

ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ:

f: **Υγρό τροπικό (Tropical wet)**

Κριτήριο: $R_{\xi} \geq 60$ mm

w: **Υγρό και ξηρό-Σαβάνα (Tropical wet and dry-savanna)**

Κριτήριο: $R_{\xi} < 10 - R/250$

m: **Τροπικό Μουσωνικό (Tropical monsoon)**

Κριτήριο: $10 - R/250 \leq R_{\xi} < 60$ mm

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος A)

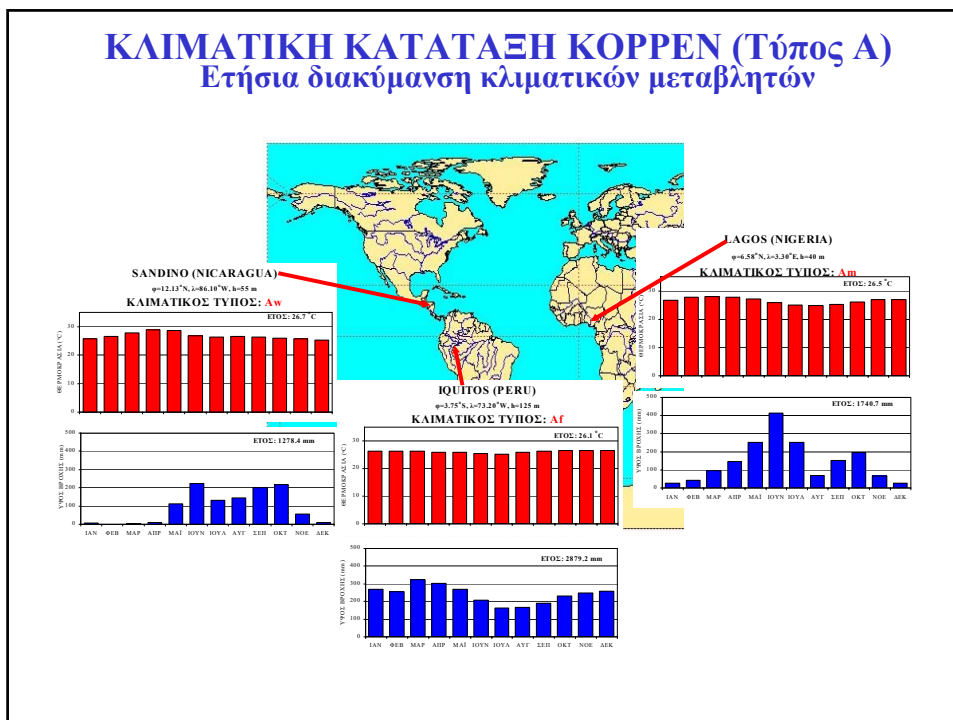
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Ο τύπος Af χαρακτηρίζεται από $EΘE < 3^{\circ}C$ αφού το ύψος του ηλίου και οι ώρες ηλιοφάνειας είναι σταθερές όλο το έτος. Ο καιρός είναι μονότονος και αποπνικτικός με περίπου ίδια θερμοκρασία κάθε ημέρα. Σχεδόν κάθε απόγευμα νέφη τύπου Cumulus προκαλούν τοπικές ισχυρές και μικρές σε διάρκεια βροχοπτώσεις. Το βράδυ ο ουρανός είναι καθαρός και η ψύξη του εδάφους προκαλεί δρόσο και ομίχλη. Η υψηλή υγρασία και νέφωση διατηρεί τις μέγιστες θερμοκρασίες σε χαμηλά επίπεδα σε σχέση με αυτές των μεσαίων πλατών. Συνήθως $R > 1500$ mm ενώ στις προσήνεμες περιοχές είναι δυνατόν $R > 4000$ mm.

Ο τύπος Aw επικρατεί στις περιοχές που βρίσκονται στα όρια του τύπου Af και προς τους πόλους. Εκεί η ετήσια βροχόπτωση μειώνεται και επικρατεί μια διαχωρισμένη ξηρή περίοδος το χειμώνα (όταν οι περιοχές αυτές είναι κάτω από την επίδραση των υποτροπικών αντικυκλώνων). Αν και $R > 1000$ mm, η ξηρή περίοδος διαρκεί περισσότερο από δύο μήνες ($R_{\xi} < 60$ mm). Επειδή το τροπικό δάσος απαιτεί βροχόπτωση όλο το έτος, επικρατεί υψηλό σκληρό χορτάρι Σαβάνας με διασκορπισμένα, χαμηλά φυλλοβόλα δένδρα, ανθεκτικά σε αυτή την ολιγόμηνη 'ξηρασία'. Το καλοκαίρι η ITCZ κινείται προς τους πόλους, και φέρνει ισχυρές βροχοπτώσεις με την μορφή θερινών καταιγίδων. Ακόμη η βροχή ενισχύεται και από το πέρασμα ασθενών υφέσεων. Η μέση ετήσια βροχόπτωση είναι μικρότερη από αυτή του τύπου Af και παρουσιάζει μεγαλύτερη διασπορά.

Ο τύπος Am επικρατεί στη ΝΑ Ασία, Ινδία, ΝΑ Νότια Αμερική. Χαρακτηρίζεται από μικρή ξηρή περίοδο ($R_{\xi} < 60$ mm) αλλά $R > 1500$ mm και έτσι διατηρούνται τα τροπικά δάση. Η υπερβολική βροχόπτωση στη διάρκεια μερικών μηνών συνδέεται με τη δράση των μουσώνων.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος A) Ετήσια διακύμανση κλιματικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος B)

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το **ξηρό κλίμα** επικρατεί στις περιοχές μεταξύ των γεωγραφικών πλατών 15° - 25° όπου επικρατούν οι αντικυκλώνες, στις ηπειρωτικές περιοχές των μεσαίων πλατών που είναι μακριά από πηγές υγρασίας και στις υψηλές πλευρές μεγάλων οροσειρών λόγω της ομβροσκιάς. Χαρακτηρίζεται από μικρή βροχοπτώση με μεγάλη μεταβλητότητα.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: $R < R_1$

όπου $R_1 = 20 * T + 280$ αν $R_{60} > 0.7 * R$ (ξηρός χειμώνας)

$R_1 = 20 * T$ αν $R_{6\psi} > 0.7 * R$ (ξηρό καλοκαίρι)

$R_1 = 20 * T + 140$ αν υπάρχει ισοκατανομή κατακρήμνισης

ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ:

Τύποι δεύτερης κατηγορίας

S: Υμιάνυδρο - στέπας (Semiarid-steppe) Κριτήριο: $R_1/2 < R < R_1$

W: Άνυδρο-ερήμου (Arid-desert) Κριτήριο: $R < R_1/2$

Τύποι τρίτης κατηγορίας

h: Θερμό και ξηρό (Hot and dry) Κριτήριο: $T > 18^{\circ}\text{C}$

k: Δροσερό και ξηρό (Cool and dry) Κριτήριο: $T < 18^{\circ}\text{C}$.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος B)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Τα κριτήρια κατάταξης του ξηρού κλίματος στηρίζονται εκτός από τη βροχή και στη θερμοκρασία. Έτσι 350 mm ετήσιας βροχής σε ένα ζεστό κλίμα θα υποστηρίξουν αραιή βλάστηση αλλά σε ψυχρό κλίμα (π.χ στον Καναδά) ένα δάσος κωνοφόρων. Ακόμη μια περιοχή με μικρή βροχή κατατάσσεται ως ξηρή αν η περισσότερη βροχή πραγματοποιείται την θερμή περίοδο όπου η εξάτμιση είναι μεγαλύτερη. Η βροχή στα ξηρά κλίματα είναι μικρή και ακανόνιστη. Για παράδειγμα σε σταθμό με μέση ετήσια βροχή 50 mm είναι δυνατόν να μην πραγματοποιηθεί βροχή για 2 χρόνια και σε μια ξαφνική νεροποντή να πέσουν 100 mm. Η βλάστηση αν και μικρή εξαρτάται από την ακανόνιστη βροχή (λίγες έρημοι δεν έχουν καθόλου βλάστηση). Επικρατούν τα ξηρόφυτα, ποικίλες μορφές κάκτων και φυτών που αναπτύσσονται και ζουν μόνο κατά την περίοδο των βροχών.

Ο τύπος BW επικρατεί στο 12% των ηπειρωτικών περιοχών της γης και συγκεκριμένα στην Δυτική ακτή της Νότιας Αμερικής και της Αφρικής, στο εσωτερικό της Αυστραλίας, από την βορειοδυτική Αφρική μέχρι την κεντρική Ασία και από το Β. Μεξικό μέχρι τις Ν. ΗΠΑ. Η βροχή είναι ακανόνιστη και πραγματοποιείται με τη μορφή απογευματινών θερινών καταιγίδων.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος B)

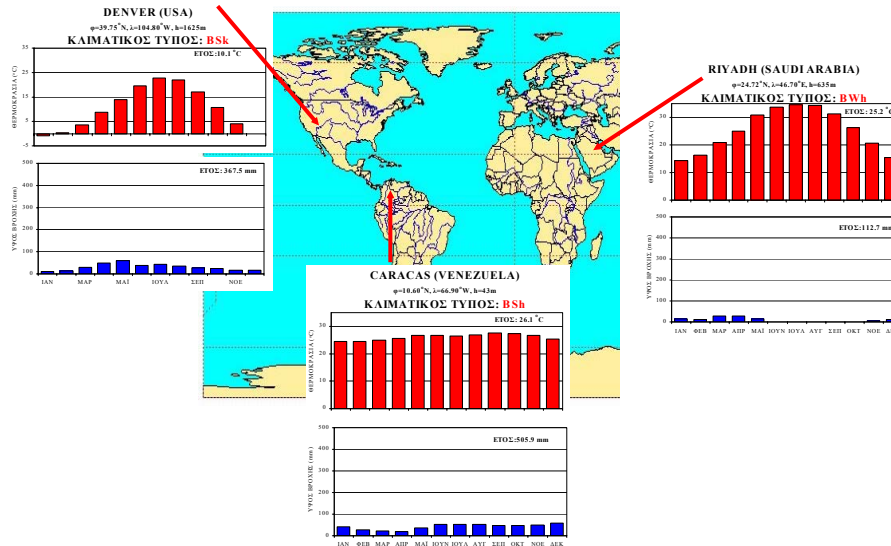
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Ο τύπος BWh εμφανίζεται στις έρημους των χαμηλών πλατών όπου η έντονη ηλιακή ακτινοβολία αναπτύσσει μεγάλη θερμοκρασία στο κατάξερο έδαφος. Οι θερμοκρασίες αέρα είναι μεγαλύτερες από οπουδήποτε αλλού και το χειμώνα η μέγιστη θερμοκρασία μπορεί να φτάσει τους 50°C. Η σχετική υγρασία είναι 5-25% και αυτό επιτρέπει την γρήγορη ψύξη του εδάφους τις βραδυνές ώρες. Υπάρχει μεγάλο ΕΘΕ και το χειμώνα οι ελάχιστες θερμοκρασίες μπορεί να είναι μικρότερες από 0°C.

Ο τύπος BWk επικρατεί σε περιοχές των μεσαίων πλατών όπου οι μέσες ετήσιες θερμοκρασίες είναι μικρότερες από την προηγούμενη κατηγορία. Τα καλοκαίρια είναι θερμά και οι απογευματινές θερμοκρασίες φτάνουν τους 40°C. Οι χειμώνες είναι πολύ ψυχροί και οι ελάχιστες θερμοκρασίες πέφτουν και από τους -35°C. Πολλές από αυτές τις έρημους είναι στην ομβροσκιά μεγάλων οροσειρών (Σιέρρα Νεβάδα, Ιμαλία, Άνδεις). Η ισχνή βροχή προέρχεται από θερινές καταιγίδες ή από χειμερινούς σποραδικούς κυκλώνες.

Ο τύπος BS επικρατεί γύρω από τα όρια των άνυδρων εκτάσεων όπου το κλίμα σταδιακά αλλάζει σε ημιάνυδρο. Οι περιοχές αυτές περιλαμβάνουν στέπες που συνήθως η βλάστησή τους αποτελείται από κοντό χορτάρι, διασκορπισμένους θάμνους και μικρά δένδρα. Οι βόρειες περιοχές έχουν χαμηλότερες θερμοκρασίες και συχνότερες χιονοπτώσεις και η μέση ετήσια βροχή είναι μεταξύ 200 και 400 mm. Βορειότερα η βροχή αυξάνει και έτσι οι ημιάνυδρες περιοχές είναι αυτές που διαχωρίζουν τις ξηρές από τις υγρές περιοχές.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ (Τύπος Β) Ετήσια διακύμανση κλιματικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ (Τύπος C)

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το υγρό κλίμα με ήπιους χειμώνες επικρατεί στις ανατολικές και δυτικές περιοχές των ηπείρων μεταξύ των γεωγραφικών πλατών 25°-40°. Χαρακτηρίζεται από ήπιους χειμώνες και αρκετή βροχή (ώστε να μην κατατάσσεται ως ξηρό), ενώ η θερμή και η ψυχρή περίοδος είναι διαχωρισμένες.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: $T_{\theta} > 10^{\circ}\text{C}$ και $-3^{\circ}\text{C} < T_{\psi} < 18^{\circ}\text{C}$

ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Τύποι **δεύτερης** κατηγορίας

w: Ξηρός χειμώνας (Dry winter)

Κριτήριο: $R_{\xi\psi} < R_{\nu\theta}/10$

s: Ξηρό καλοκαίρι (dry summer)

Κριτήρια: $R_{\xi\theta} < 40 \text{ mm}$ και $R_{\xi\theta} < R_{\nu\psi}/3$

f: Υγρό όλο το χρόνο (wet all seasons) Κριτήριο: Δεν ισχύουν τα προηγούμενα

Τύποι **τρίτης** κατηγορίας

a: Μεγάλο και θερμό καλοκαίρι (summer long and hot)

Κριτήρια: $T_{\theta} > 22^{\circ}\text{C}$ και $T_{\mu} > 10^{\circ}\text{C}$ για 4 τουλάχιστον μήνες

b: Μεγάλο και δροσερό καλοκαίρι (summer long and cool)

Κριτήρια: $T_{\theta} < 22^{\circ}\text{C}$ και $T_{\mu} > 10^{\circ}\text{C}$ για 4 τουλάχιστον μήνες

c: Μικρό και δροσερό καλοκαίρι (summers short and cool)

Κριτήρια: $T_{\theta} < 22^{\circ}\text{C}$ και $T_{\mu} > 10^{\circ}\text{C}$ για 1-3 μήνες

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος C)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Ο τύπος **Cfa** εμφανίζεται στις ανατολικές ακτές των ηπείρων μεταξύ των πλατών 25°-40° και συγκεκριμένα στις ΝΑ ΗΠΑ, Α. Κίνα, Ν. Ιαπωνία, ΝΑ Νότια Αμερική και στις ΝΑ ακτές της Αφρικής και της Αυστραλίας. Χαρακτηρίζεται από θερμό και υγρό καλοκαίρι με υψηλές θερμοκρασίες δρόσου ακόμη και μέσα στην ημέρα. Η υψηλή θερμοκρασία συνδυασμένη με την υψηλή υγρασία παράγει αποπνικτικές συνθήκες όπως στους τροπικούς. Οι χειμώνες είναι ήπιοι και στα χαμηλότερα πλάτη η θερμοκρασία δεν πέφτει συχνά κάτω από τους 0°C. Στα βορειότερα πλάτη οι χειμώνες είναι ψυχρότεροι και παρουσιάζονται σποραδικές χιονοπτώσεις. Ο καιρός είναι μεταβλητός αφού σε σχεδόν καλοκαιρινές συνθήκες διέρχονται κυκλώνες μεσαίων πλατών. Η βροχόπτωση (μεταξύ 800 και 1650 mm) είναι κατανομημένη σε όλο το έτος ενώ η περισσότερη θερινή βροχή πέφτει το απόγευμα σαν καταιγίδα.

Ο τύπος **Cfb** αντιπροσωπεύει το θαλάσσιο κλίμα που χαρακτηρίζεται από χαμηλά σύννεφα, ομίχλη και ψιλή βροχή όλο το χρόνο που συνδέεται με τις υγρές θαλάσσιες αέριες μάζες.

Ο τύπος **Cfc** χαρακτηρίζεται από σύντομα και δροσερά καλοκαίρια.

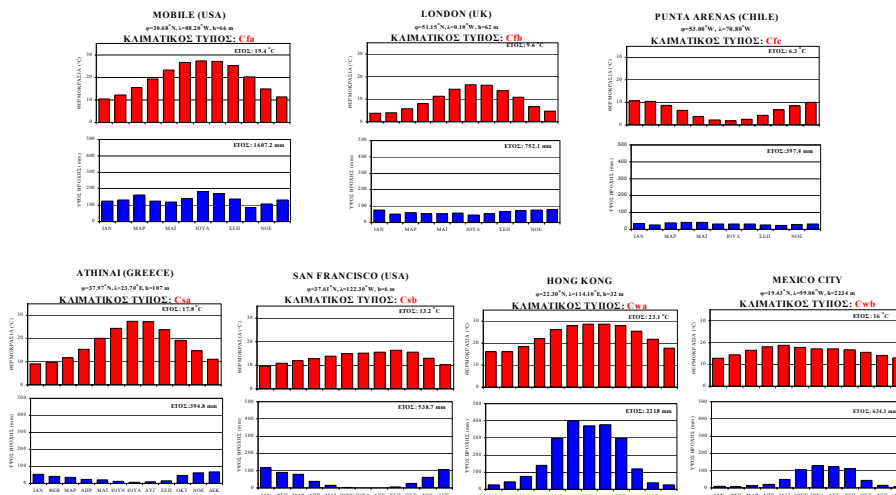
Ο τύπος **Cs** αντιπροσωπεύει το Μεσογειακό κλίμα που χαρακτηρίζεται από ήπιους υγρούς χειμώνες και ήπια, ζεστά και ξηρά καλοκαίρια λόγω της επιρροής των υποτροπικών αντικυκλώνων. Η ετήσια βροχή κυμαίνεται μεταξύ 300-900 mm αλλά μπορεί και να είναι περισσότερη στα γύρω υψώματα.

Ο τύπος **Csa** παρουσιάζεται στις ηπειρωτικές περιοχές και χαρακτηρίζεται από τα ζεστά καλοκαίρια και χειμώνες ψυχρότερους από τις παράκτιες περιοχές.

Ο τύπος **Csb** εμφανίζεται στις παράκτιες περιοχές με συχνά χαμηλά σύννεφα, ομίχλη και δροσερό καλοκαίρι.

Ο τύπος **Cw** χαρακτηρίζεται από μουσωνικό καθεστώς (ξηρός χειμώνας-υγρό καλοκαίρι).

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος C) Ετήσια διακύμανση κλιματικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος D)

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το υγρό κλίμα με ψυχρούς χειμώνες παρουσιάζεται μόνο στο Βόρειο Ημισφαίριο (σχετίζεται άμεσα με τις ηπειρωτικές αέριες μάζες), βορειότερα των περιοχών που χαρακτηρίζονται από τον κλιματικό τύπο C και μεταξύ των γεωγραφικών πλατών 40°-70°. Χαρακτηρίζεται από θερμά έως δροσερά καλοκαίρια και κρύους εκτεταμένους χειμώνες, με χιονοπτώσεις και δυνατούς ανέμους.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: $T_{\theta} > 10^{\circ}\text{C}$ και $T_{\psi} < -3^{\circ}\text{C}$

ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Τύποι δεύτερης κατηγορίας (οι ίδιοι με της κατηγορίας C)

w (ξηρός χειμώνας), **s** (ξηρό καλοκαίρι) και **f** (υγρό όλο το χρόνο)

Τύποι τρίτης κατηγορίας (περιλαμβάνονται οι τρεις της κατηγορίας C)

a (μεγάλο και θερμό καλοκαίρι), **b** (μεγάλο και δροσερό καλοκαίρι), **c** (μικρό και δροσερό καλοκαίρι)

d: Δριμείς χειμώνες και δροσερά καλοκαίρια (summers cool, winters severe)

Κριτήριο: $T_{\psi} < -38^{\circ}\text{C}$

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος D)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Οι τύποι **Dfa** και **Dfb** εμφανίζονται μεταξύ των πλατών 40°-50° (60° στην Ευρώπη). Η βροχόπτωση είναι αρκετή (μεταξύ 500-1000 mm) και κατανεμημένη στο έτος. Η βλάστηση των υγρότερων περιοχών περιλαμβάνει δάση από έλατα, πεύκα και βαλανιδιές.

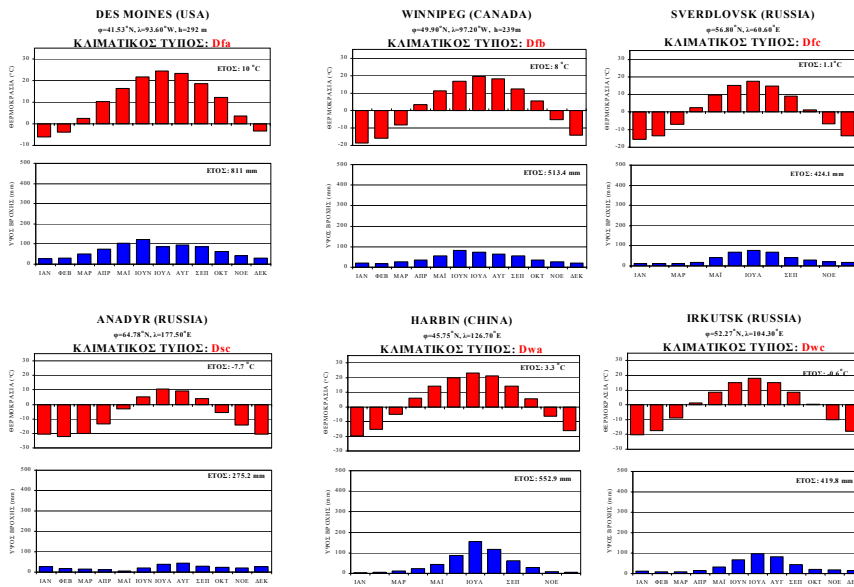
Ο τύπος **Dfa** χαρακτηρίζεται από ζεστά και υγρά καλοκαίρια, ενώ η χωρίς πάγο εποχή διαρκεί 5-6 μήνες με αποτέλεσμα να φύεται ποικιλία φυτών. Οι χειμώνες είναι κρύοι με χιόνι και άνεμο.

Ο τύπος **Dfb** επικρατεί βορειότερα με τα καλοκαίρια να είναι μικρότερα, ψυχρότερα και ξηρότερα. Η εποχή χωρίς πάγο διαρκεί 3-5 μήνες. Οι χειμώνες είναι κρύοι με χιόνι και άνεμο και δεν είναι σπάνιο η θερμοκρασία να πέσει κάτω από -30°C ή να μείνει κάτω από -18°C για εβδομάδες. Ακόμη, ο τύπος αυτός χαρακτηρίζεται από μεγάλο ΕΘΕ.

Ο τύπος **Dfc** συναντάται στις περιοχές από τις οποίες προέρχονται οι πολικές αέριες μάζες (Καναδάς, Αλάσκα, Νορβηγία, Σιβηρία). Χαρακτηρίζεται από εκτεταμένους χειμώνες και μικρά και δροσερά καλοκαίρια. Μόνο για 1-3 μήνες η θερμοκρασία περνάει τους 10°C. Η ετήσια βροχόπτωση είναι μικρή (<500 mm) ιδιαίτερα στις ηπειρωτικές περιοχές και ένα μεγάλο ποσοστό προέρχεται από τις θερινές υφέσεις. Η χιονόπτωση δεν είναι μεγάλη αλλά οι χαμηλές θερμοκρασίες έχουν αποτέλεσμα να υπάρχει χιονοκάλυψη πολλούς μήνες. Οι χαμηλές θερμοκρασίες προκαλούν μικρή εξατμισμό και έτσι υπάρχει αρκετή υγρασία για να επιβιώσουν τα δάση των κωνοφόρων (taiga).

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ (Τύπος D)

Ετήσια διακύμανση κλιματικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ (Τύπος E)

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ: Το **πολικό κλίμα** επικρατεί στις Βόρειες ακτές της Αμερικής και της Ευρασίας, στην Γροιλανδία και στην Ανταρκτική. Χαρακτηρίζεται από χαμηλές θερμοκρασίες όλο το χρόνο.

ΚΡΙΤΗΡΙΟ: $T_0 < 10^{\circ}\text{C}$

ΥΠΟΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

T: Τούντρα (Tundra)

Κριτήριο: $0^{\circ}\text{C} < T_0 < 10^{\circ}\text{C}$

F: Παγοκάλυψη (Ice cap)

Κριτήριο: $T_0 < 0^{\circ}\text{C}$.

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΙ ΤΥΠΟΙ

H: Ορεινό κλίμα (Highlands) Κριτήριο: $T_0 < 10^{\circ}\text{C}$

Οι κλιματολόγοι μετά τον Κορρεν πρόσθεσαν και μια έκτη κατηγορία κλιμάτων που αποτελεί **παραλλαγή της E** (αφού έχει το ίδιο κριτήριο) και χαρακτηρίζει τα κλίματα με μεγάλο υψόμετρο (γενικά πάνω από τα 1500 m), ανεξάρτητα από το γεωγραφικό πλάτος.

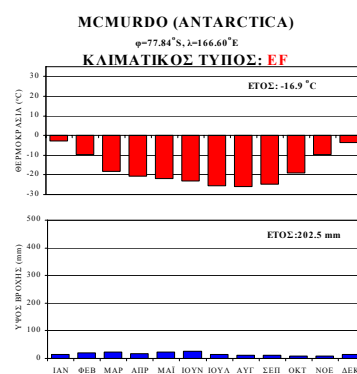
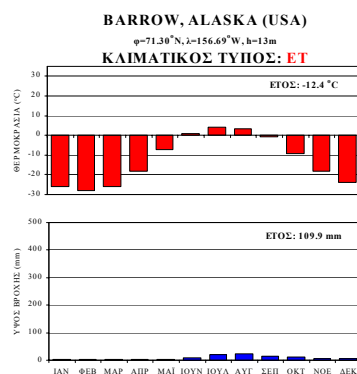
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος E) ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Ο τύπος **ET** χαρακτηρίζεται από έδαφος που είναι μόνιμα παγωμένο, ενώ το καλοκαίρι όπου ο θερμός καιρός λειώνει τον πάγο που υπάρχει στο ανώτερο εδαφικό στρώμα, η τούνδρα γίνεται βαλτώδης και λασπόδης. Η μέση ετήσια βροχή είναι μικρή (<200mm) και σε χαμηλότερα πλάτη το κλίμα θα χαρακτηριζόταν ξηρό, αλλά η πολύ μικρή εξάτμιση έχει αποτέλεσμα να υπάρχει αρκετή υγρασία στην ατμόσφαιρα. Επειδή η περίοδος ανάπτυξης των φυτών είναι πολύ μικρή η βλάστηση της τούνδρας αποτελείται από βρύα, λειχήνες, πολύ μικρά δένδρα και διασκορπισμένη ξυλώδη χαμηλή βλάστηση. Παρά το γεγονός ότι στις περιοχές αυτές το καλοκαίρι υπάρχει μεγάλη ηλιοφάνεια, η γωνία του ηλίου και η ανακλαστικότητα του εδάφους έχουν αποτέλεσμα τα πολύ δροσερά καλοκαίρια. Το ΕΘΕ είναι μεγάλο.

Ο τύπος **EF** εμφανίζεται στο εσωτερικό της Γροιλανδίας και της Ανταρκτικής όπου οι περιοχές είναι μόνιμα καλυμμένες από χιόνι και πάγο πάχους εκατοντάδων μέτρων και η ανάπτυξη φυτών είναι αδύνατη. Η θερμοκρασία ποτέ δεν ξεπερνάει τους 0°C, ακόμη και το καλοκαίρι. Στον τύπο αυτό συναντώνται τα ψυχρότερα μέρη του κόσμου. Η μέση ετήσια κατακρήμνιση είναι πολύ μικρή (<100 mm) και η περισσότερη πέφτει σαν χιόνι κατά τη θερμή περίοδο.

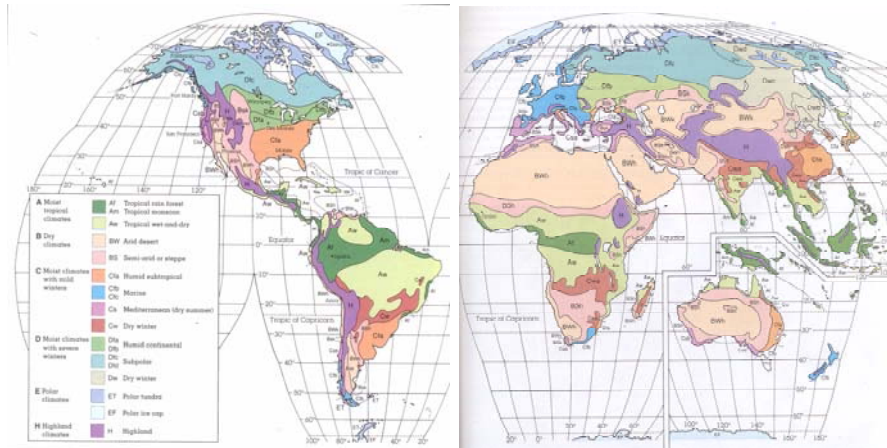
Ο τύπος **H** χαρακτηρίζει το πολικό κλίμα που συναντάται στα μεγάλα υψόμετρα δεδομένου ότι η θερμοκρασία μειώνεται με το υψόμετρο. Έχει εκτιμηθεί ότι η μεταβολή στα κλιματικά χαρακτηριστικά για υψομετρική μετακίνηση κατά 330 μέτρα, ισοδυναμεί στα μεγάλα γεωγραφικά πλάτη με οριζόντια μετακίνηση 320 km (3^ο πλάτους).

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ KOPPEN (Τύπος E) Ετήσια διακύμανση κλιματικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΚΟΡΡΕΝ

Κλιματικές ζώνες

Πηγή: Ahrens, 1993

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Γεωγραφικά χαρακτηριστικά Ελλαδικού χώρου

- Βρίσκεται ανάμεσα στα γεωγραφικά πλάτη 34-42° Β δηλαδή στη περιοχή δράσης των εξωτροπικών κυκλώνων.
- Η κατανομή ξηράς-θάλασσας είναι 1:3 και το μήκος ακτών είναι πολύ μεγάλο (περίπου 15.000 χιλιόμετρα).
- Χαρακτηρίζεται από πλούσιο ανάγλυφο, ιδίως στα δυτικά.

Κλιματικά χαρακτηριστικά

- Τα βόρεια τμήματα επηρεάζονται από τους παράγοντες που καθορίζονται από το κλίμα της ΝΑ Ευρώπης ενώ τα νότια τμήματα χαρακτηρίζονται από θαλάσσιο Μεσογειακό κλίμα.
- Το χειμώνα η περιοχή βρίσκεται κάτω από την επιρροή του Σιβηρικού αντικυκλώνα ή των διέρχομενων από δυτικά υφέσεων. Το καλοκαίρι βρίσκεται κάτω από την επιρροή του αντικυκλώνα του Ατλαντικού και του χαμηλού των Ινδιών.

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Μέσες μηνιαίες θερμοκρασίες

Απόλυτη μέγιστη θερμοκρασία σε σταθμούς της ΕΜΥ (1965-1996)

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

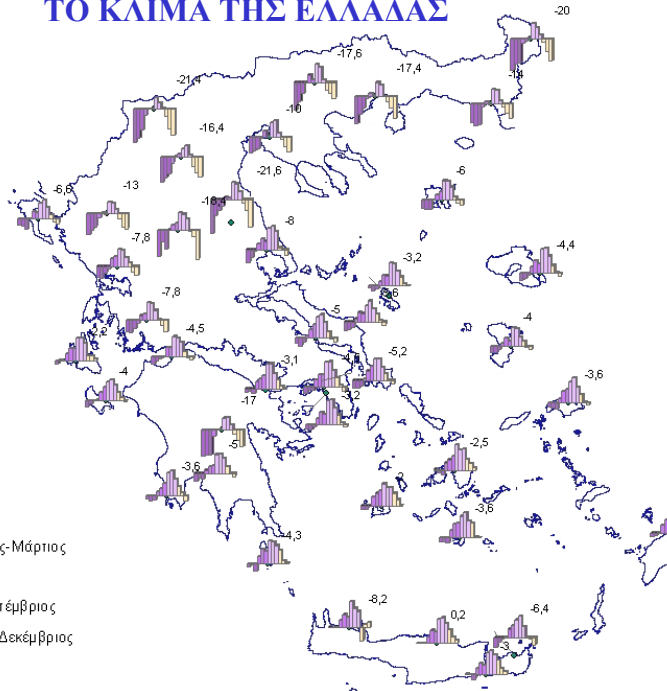
- Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος
- Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος
- Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος
- Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος

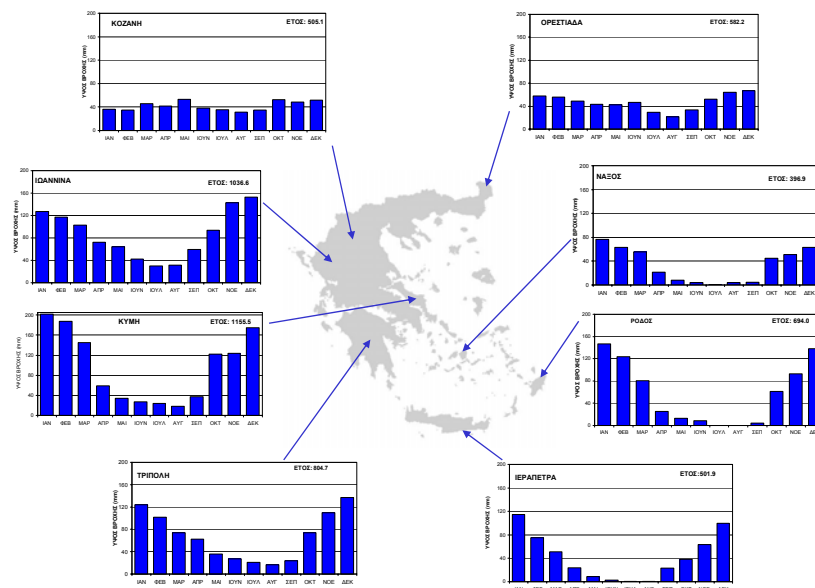
Απόλυτη ελάχιστη
θερμοκρασία σε
σταθμούς της
EMY (1965-1996)

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

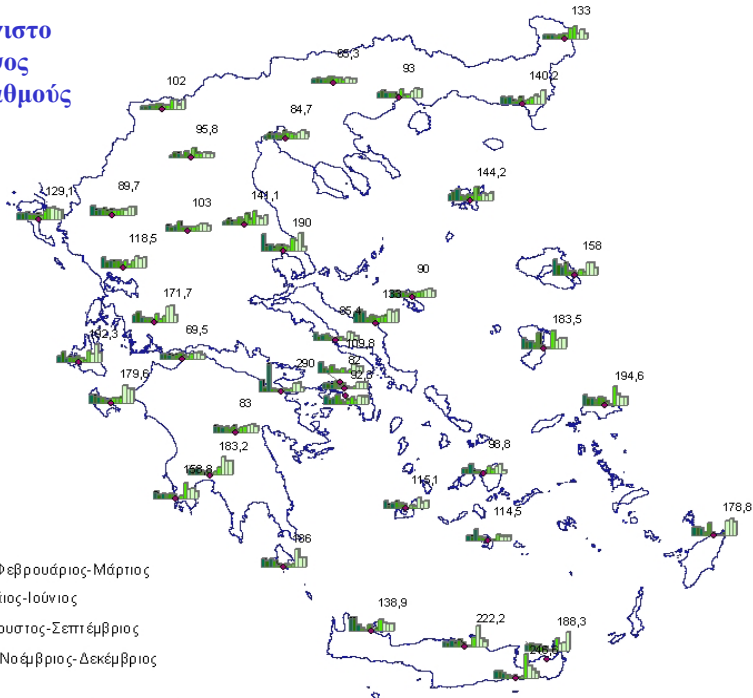
- Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος
- Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος
- Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος
- Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ Μέσες μηνιαίες κατακρημνίσεις

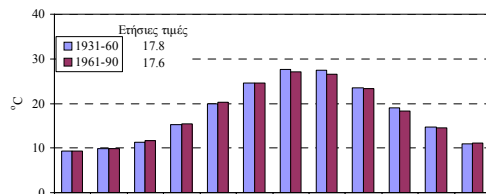

**Απόλυτο μέγιστο
ημερήσιο ύψος
νετού σε σταθμούς
της ΕΜΥ
1965-1996**

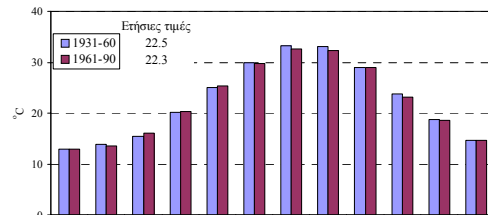

**Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών,
Λόφος Νυμφών Θησείο
(πλάτος 37 58'N, μήκος 23 43' E,
υψόμετρο 107 m)**

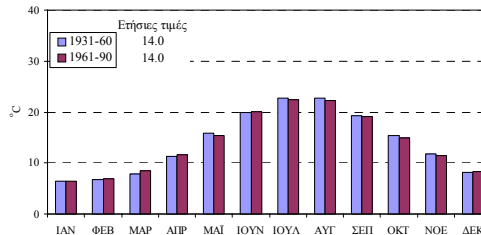
Μέση μηνιαία θερμοκρασία

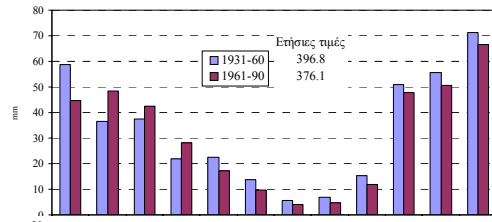
Μέση μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία

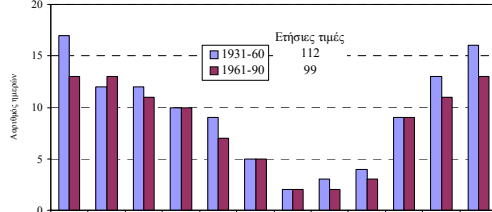
Μέση ελάχιστη μηνιαία θερμοκρασία

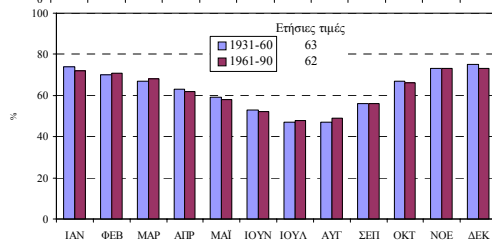
Μέση μηνιαία βροχόπτωση (mm)

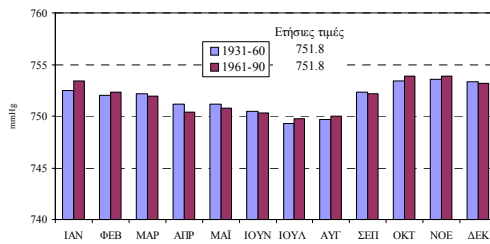
Μέσος μηνιαίος αριθμός ημερών με βροχή

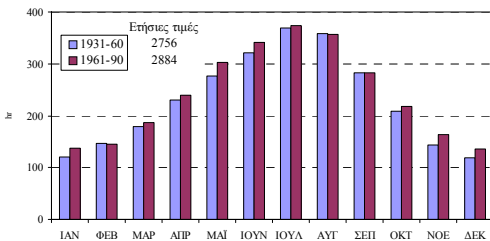
Μέση μηνιαία σχετική υγρασία (%)

Μέση μηνιαία ατμοσφαιρική πίεση (mmHg)

Μέσος μηνιαίος αριθμός ωρών ηλιοφάνειας

Κλιματικά δεδομένα

ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ-ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ 1 ΕΛΕΓΧΟΥ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Α

ΣΕΛΙΔΑ 121

DATCLIM
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1970 - 1997

ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΑΜΙΑ 675
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ 38° 51' ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΚΟΣ 22° 24'
ΎψΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥ 14,3 ΜΕΤΡΑ ΎψΟΣ ΛΕΚΑΝΗΣ ΒΑΡΩΜ. 17,4 ΜΕΤΡΑ ΎψΟΣ ΑΝΕΜΟΜΕΤΡΟΥ 12,0 ΜΕΤΡΑ

ΜΗΝΕΣ	Μέση ετήσια σε 10 μ. στην οροφή	ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΕΣ °C													Μέση ετήσια υγρασία %	Τεταρτη ποσότητα	Μέση υγρασία σε τριτομόρια σε όλη	Τεταρτη ποσότητα	Μέση υγρασία σε όλη	ΥΨΟΣ		
		Μέση	Τεταρτη ακρότατη	Μέση βροχιακή	Τεταρτη ακρότατη	Μέση ελάχιστη	Τεταρτη ελάχιστη	Ακρότατος ελάχιστος	Μέση των ακρότατων ελάχιστων	Τεταρτη ελάχιστη	Μέση των ακρότατων ελάχιστων	Τεταρτη ελάχιστη	Μέση υψους σε 24ώρου	Μέγιστο υψος σε 24ώρου						Μέγιστο υψος σε 6ώρου	Μέση ετήσια σέλινο σε σέλινο	Μέση ετήσια σέλινο σε σέλινο
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	1020,0	7,1	1,4	11,6	1,6	3,5	1,8	25,0	-6,2	19,1	2,4	-2,8	2,2	76,5	6,1	125,1	27,4	4,8	64,4	58,8	ΒΔ	5,3
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	1018,1	8,0	1,7	12,6	2,1	3,9	2,0	26,3	-6,8	20,2	2,8	-1,7	2,7	74,5	6,0	115,7	34,4	4,9	65,9	51,2	ΒΔ	5,5
ΜΑΡΤΙΟΣ	1016,8	10,5	1,7	15,3	2,2	5,9	1,9	26,8	-6,9	22,9	2,2	-0,2	2,3	71,5	6,5	158,0	40,0	4,6	60,9	74,7	ΒΔ	5,8
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	1013,4	14,8	1,5	20,0	1,9	9,3	1,8	35,3	-0,2	27,1	2,7	4,1	2,2	65,0	6,6	206,1	38,9	4,3	46,0	41,9	ΒΔ	6,3
ΜΑΙΟΣ	1014,1	20,1	1,3	26,4	1,5	13,8	1,5	39,8	4,4	32,4	2,8	8,5	2,5	59,1	5,1	252,0	29,2	3,8	34,1	52,5	Α	6,3
ΙΟΥΝΙΟΣ	1012,9	25,3	0,9	30,8	1,1	18,0	1,5	42,3	9,0	37,7	2,2	12,9	2,0	48,9	3,2	313,9	24,8	2,7	22,4	52,1	Α	6,6
ΙΟΥΛΙΟΣ	1012,7	28,9	0,9	32,3	1,0	19,7	1,8	46,5	12,6	38,9	2,7	15,8	1,8	50,0	5,0	327,7	24,5	2,1	18,8	53,9	Α	6,3
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	1013,6	25,9	0,9	31,6	1,1	19,1	1,8	43,8	12,8	37,2	2,2	15,2	1,6	54,2	5,3	307,1	22,1	2,0	27,0	79,0	Α	5,8
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	1016,3	22,4	1,0	28,5	1,3	16,2	1,8	37,4	7,4	34,3	1,7	11,8	2,8	59,7	3,4	244,1	16,4	2,5	17,4	47,8	Α	5,2
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	1018,8	16,9	1,7	22,4	2,0	12,0	1,9	37,4	-1,2	29,9	2,5	5,6	3,2	70,4	5,5	166,5	32,3	3,9	71,4	163,8	ΒΔ	4,8
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	1019,0	11,8	1,4	16,7	1,6	7,9	1,6	30,0	-3,0	23,4	2,6	1,9	2,6	75,5	5,9	129,0	31,2	4,4	72,8	105,9	ΒΔ	4,8
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	1019,5	8,3	1,6	12,9	1,7	4,7	1,8	25,4	-7,0	20,1	2,9	-1,2	2,2	78,8	5,8	108,8	22,5	4,7	73,3	67,1	ΒΔ	5,1
ΕΤΟΣ	1018,3	16,5	1,1	21,7	1,1	11,2	1,8	46,6	7,0	28,8	2,5	5,8	2,5	65,2	5,2	2454,6	24,5	3,7	37,8	163,8	Α	5,9

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Ηλιοφάνεια 1977 - 1993
 Απολ. Μέγιστη θερμ. 46.5 °C σημειώθηκε την 19-07-73
 Απολ. Ελάχιστη θερμ. -7.0 °C σημειώθηκε την 27-12-86
 Μέγιστο ύψος νετού 24ώρου 153.8 χλσμ σημειώθηκε την 22-10-84

Κλιματικά δεδομένα

ΕΘΝΙΚΗ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ-ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ 1 ΕΛΕΓΧΟΥ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Β

ΣΕΛΙΔΑ 122

DATCLIM
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1970 - 1997

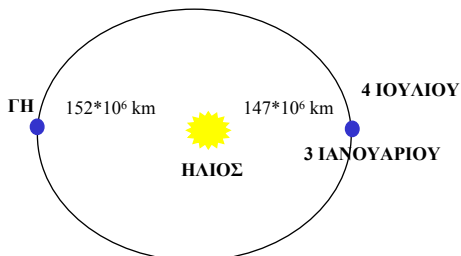
ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΑΜΙΑ 675
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ 38° 51' ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΜΗΚΟΣ 22° 24'
ΎψΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥ 14,3 ΜΕΤΡΑ ΎψΟΣ ΛΕΚΑΝΗΣ ΒΑΡΩΜ. 17,4 ΜΕΤΡΑ ΎψΟΣ ΑΝΕΜΟΜΕΤΡΟΥ 12,0 ΜΕΤΡΑ

ΜΗΝΕΣ	ΜΕΣΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ															
	Νέφωση (< 1/8)	Νέφωση (1/8-1/4)	Νέφωση (1/4-1/2)	Υετός	Βροχή	Χιόνι	Καταιγίδα	Χαλάς	Χιονοκαταιγίδα	Ομίχλη	Άσφοδ	Πύξη	Ελάχιστη θερμοκρασία < -1 = από 0,0 °C	Μέγιστη θερμοκρασία < 1 = από 0,0 °C	τορραίνια ανέμων > 1 = από 6 Μπασφ	τορραίνια ανέμων > 1 = από 8 Μπασφ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	5,9	14,6	10,4	13,3	12,0	1,5	0,4	0,0	0,4	0,7	10,4	5,4	5,9	0,1	0,7	0,0
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	4,9	13,4	9,9	13,1	12,3	1,3	0,6	0,1	0,5	0,6	8,6	3,1	4,5	0,0	0,7	0,0
ΜΑΡΤΙΟΣ	8,0	16,4	8,6	12,6	11,6	0,8	0,8	0,1	0,6	1,0	10,7	1,0	1,9	0,0	1,0	0,0
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	5,4	18,8	5,8	10,6	9,6	0,0	1,6	0,0	0,4	0,4	10,4	0,0	0,0	0,0	1,4	0,1
ΜΑΙΟΣ	6,6	20,8	3,5	8,7	7,4	0,0	3,0	0,0	0,0	0,1	8,8	0,0	0,0	0,0	0,9	0,0
ΙΟΥΝΙΟΣ	12,3	17,0	0,7	5,2	4,4	0,0	3,7	0,1	0,0	0,3	4,3	0,0	0,0	0,0	0,4	0,0
ΙΟΥΛΙΟΣ	16,6	13,9	0,5	3,7	3,1	0,0	3,7	0,1	0,0	0,3	4,3	0,0	0,0	0,0	0,4	0,0
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	17,9	12,8	0,3	4,2	3,5	0,0	3,3	0,0	0,0	0,1	6,3	0,0	0,0	0,0	0,2	0,0
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ	14,5	14,2	1,3	4,3	3,6	0,0	1,7	0,0	0,0	0,0	9,5	0,0	0,0	0,0	0,3	0,0
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	9,1	15,4	6,6	10,5	10,0	0,0	1,9	0,0	0,0	0,5	11,9	0,0	0,0	0,0	0,2	0,0
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	6,4	15,3	8,3	11,1	10,6	0,2	1,6	0,1	0,0	0,4	14,1	0,5	0,6	0,0	0,4	0,0
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ	5,7	16,0	9,3	13,1	12,0	0,9	0,9	0,0	0,8	0,8	12,6	2,8	3,5	0,0	0,6	0,0
ΕΤΟΣ	111,3	188,6	65,2	110,4	100,1	4,7	23,3	0,5	2,3	4,9	112,9	12,8	16,4	0,1	7,8	0,1

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Κινήσεις της γης

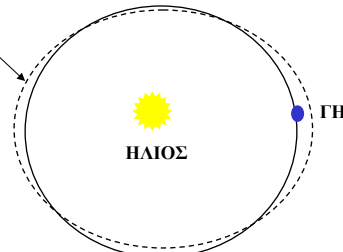
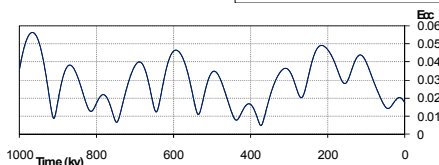
1. ΤΡΟΧΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 365.25 ΗΜΕΡΕΣ

2. ΤΡΟΧΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΞΟΝΑ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 24 ΩΡΕΣ

3. ΔΙΑΤΑΣΗ ΤΡΟΧΙΑΣ (ECCENTRICITY)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 95.000 ΕΤΗ

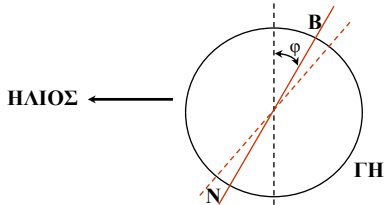
Εκκεντρότητα
Διακύμανση: 0-5%
Σημερινή: 1.7%

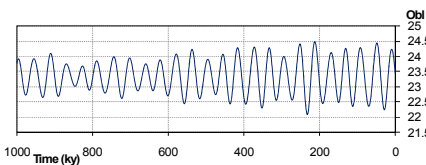
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Κινήσεις της γης

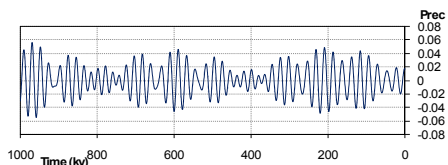
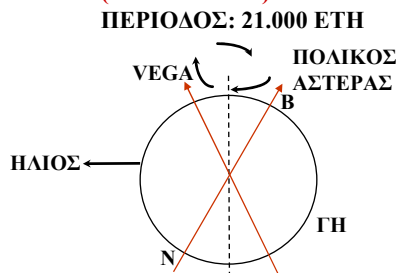
4. ΚΑΜΨΗ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ (OBLIQUITY)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 41.000 ΕΤΗ

Ελάχιστη κάμψη $\phi=21.8^\circ$
Μέγιστη κάμψη $\phi=24.4^\circ$
Σημερινή κάμψη $\phi=23.5^\circ$

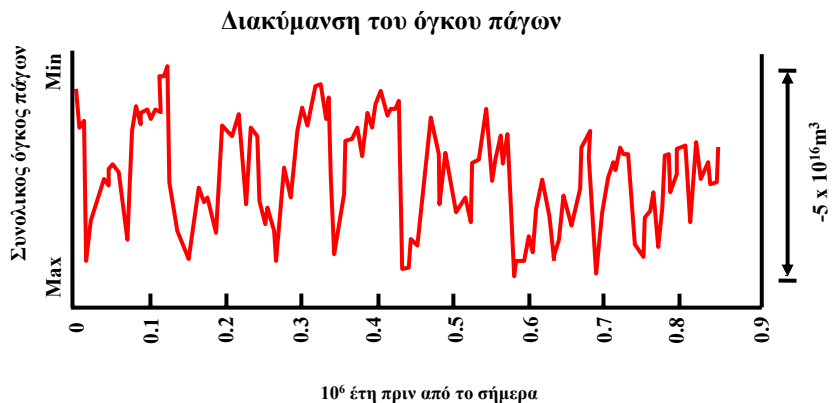

5. ΤΑΛΑΝΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΟΥ ΑΞΟΝΑ (PRECESSION)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ: 21.000 ΕΤΗ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

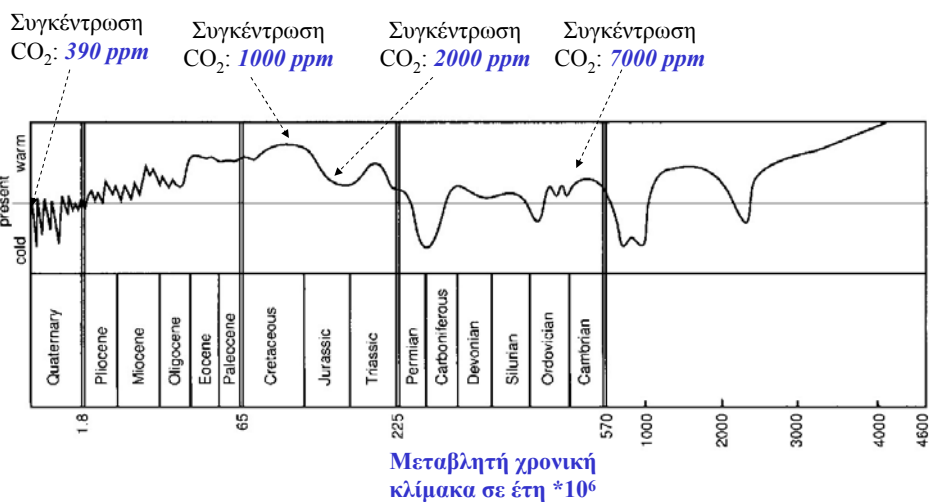
Ιστορική εξέλιξη υδρομετεωρολογικών μεταβλητών

Πηγή: Mason, 1976

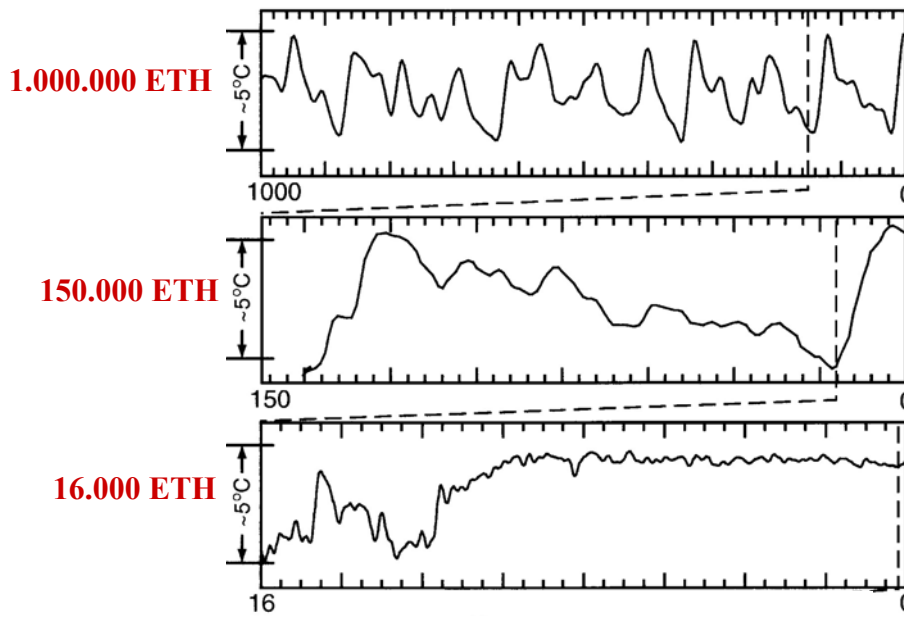
Κλιματική αλλαγή

Χρονική εξέλιξη της θερμοκρασίας της γης

ΠΗΓΗ: Barry Saltzman, *Dynamical Paleoclimatology: Generalized Theory of Global Climate Change*, Academic Press, New York, 2002, fig. 1-3.

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ:

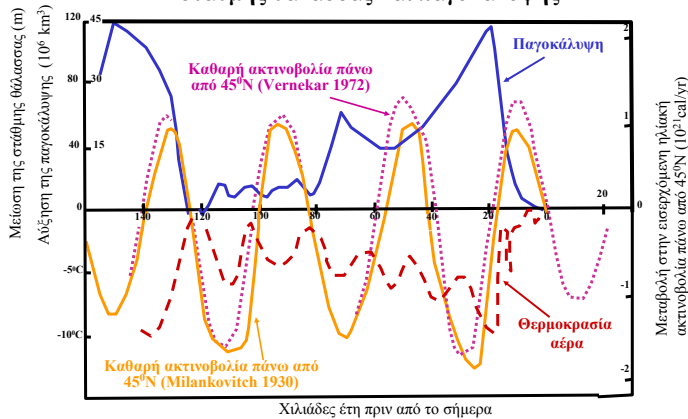

ΠΗΓΗ: Barry Saltzman, *Dynamical Paleoclimatology: Generalized Theory of Global Climate Change*, Academic Press, New York, 2002, fig. 3-4.

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

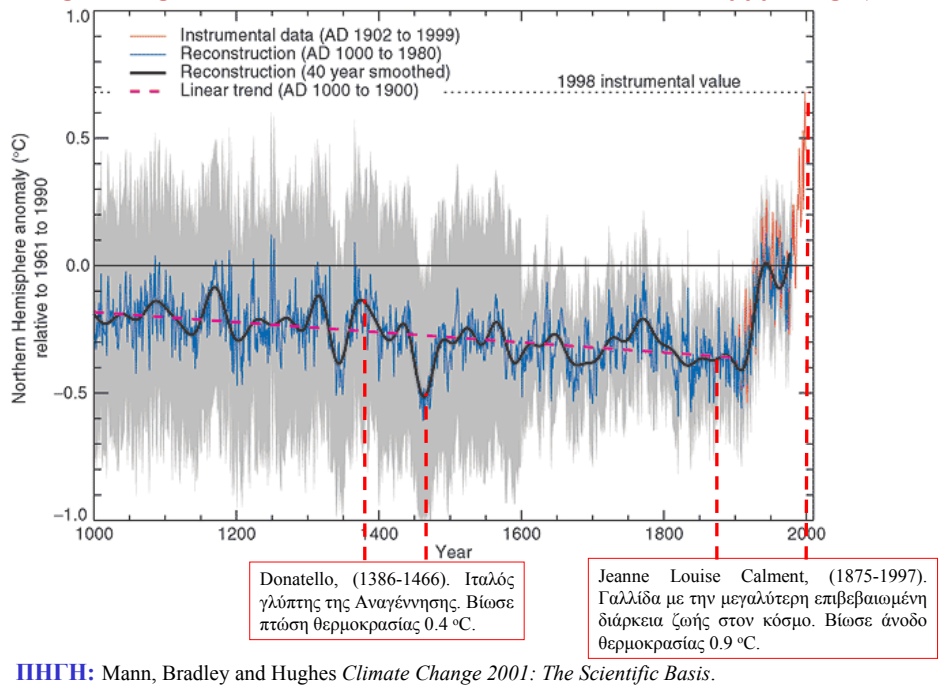
Ιστορική εξέλιξη υδρομετεωρολογικών μεταβλητών

Διακύμανση της θερμοκρασίας, ηλιακής ακτινοβολίας, στάθμης θάλασσας και παγοκάλυψης

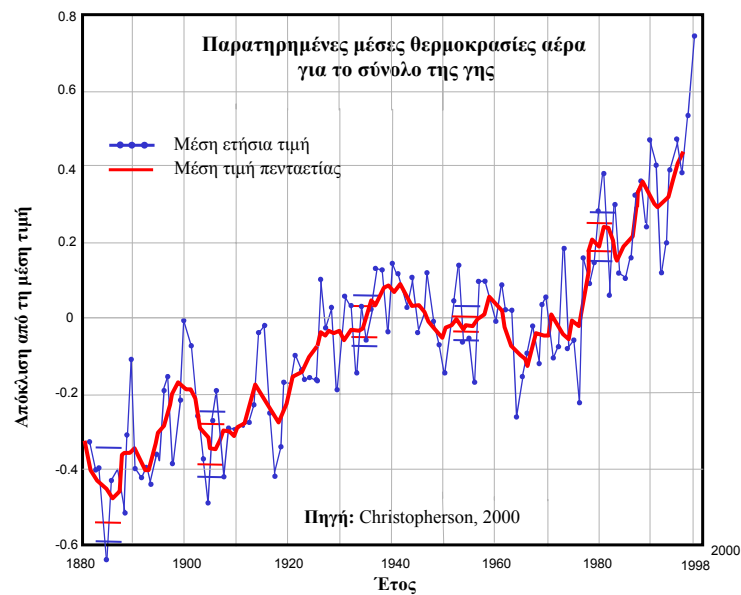
Πηγή: Mason, 1976

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 1000 ΧΡΟΝΙΑ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Ιστορική εξέλιξη υδρομετεωρολογικών μεταβλητών

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Ιστορική πραγματικότητα στην Ευρώπη

Λιώνουν οι πάγοι σε μεγάλο τμήμα της Γροιλανδίας	985 (μ.Χ.)
Το καλοκαίρι στην Ευρώπη ξεκινά τον Απρίλιο ή το Μάρτιο, είναι θερμότερο, μεγάλης διάρκειας και με ελάχιστες βροχές	1420, 1473, 1540, 1893
Στο Παρίσι και πιο νότια τα δένδρα ανθίζουν τα Χριστούγεννα	1357, 1361
Ο Τάμεσης σχεδόν ξεραίνεται (μετατρέπεται σε ρυάκι και διασχίζεται με τα πόδια), ενώ η θάλασσα προωθείται μέχρι τη Γέφυρα του Λονδίνου	1114, 1325-1326, 1538-1541, 1665-1666, 1716
Μέσα σε δεκαετίες γίνονται εναλλαγές ψυχρών και θερμών περιόδων	1330-1340 (μετάβαση από τη θερμή μεσαιωνική περίοδο στο «μικρο-παγετωνικό αιώνα»)
Διαδοχικά ψυχρά καλοκαίρια δεν επιτρέπουν ωρίμανση των φρούτων (π.χ. σταφυλιών)	1435-1347, 1812-1817

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Ιστορική πραγματικότητα στην Ελλάδα

Φθινόπωρο και χειμώνας χωρίς καθόλου βροχή (σαν να είναι καλοκαίρι)	1680/1681, 1695/1696, 1712-1714
Συνεχείς βροχές γεννούν πλημμύρες και δεν επιτρέπουν την καλλιέργεια αγροτικών προϊόντων	1684/1685
Πυκνές χιονοπτώσεις, μόνιμα χιόνια σε όλη τη διάρκεια του έτους ακόμη και στην Κρήτη	1699/1700
Κρύοι χειμώνες, λίμνες (π.χ. Ιωαννίνων) παγωμένες για τρεις μήνες	1686/1687

Συνέπειες: Λιμοί, επιδημίες, καταστροφές, εκτόξευση τιμών, τυρκαγιές

Αντιμετώπιση: Προσευχή, λιτανείες

Πηγές: J.H. Brazell (1968), *London Weather*, HMSO (Meteorological Office)

H.H. Lamb (1982), *Climate, History and the Modern World*, Methuen

C. Pfister (1988), Variations in the spring-summer climate of central Europe from the high middle ages to 1850, Lecture notes in earth sciences, Vol. 16, Long and short term variability of climate, edited by H. Wanner, U. Siegenthaler, pp. 57-82, Berlin

E. Xoplaki, P. Maheras and J. Luterbacher (2001), Variability of climate in Meridional Balkans during the periods 1675–1715 and 1780–1830 and its impact on human life, *Climatic Change*, 48: 581–615

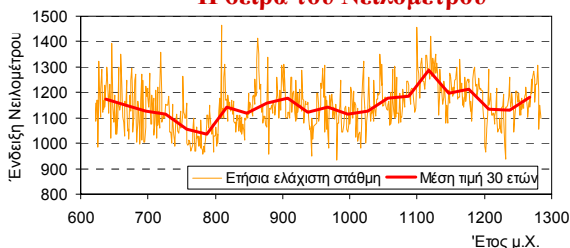
ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ

Παρατηρήσεις πάνω στα ιστορικά γεγονότα

- Καιρικά και κλιματικά φαινόμενα εξαιρετικά ασυνήθιστα και ακραία – με βάση τη σημερινή ανθρώπινη εμπειρία
- Αβάσιμη η εικόνα ενός σταθερού κλίματος – «Καθεστώς» η αλλαγή του κλίματος: «Το κλίμα αλλάζει ακανόνιστα, για άγνωστους λόγους, σε όλες τις κλίμακες»
*National Research Council (1991),
Opportunities in the Hydrologic Sciences,
National Academy Press, Washington DC, USA*

- Τάση συσσώρευσης όμοιων φαινομένων σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους

Η σειρά του Νειλομέτρου

ΑΙΤΙΕΣ ΚΛΙΜΑΤΙΚΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Αλλαγές στην ατμοσφαιρική σύνθεση, την νέφωση και την γήινη ανακλαστικότητα μέσα από θετικούς (αυξανόμενους) και αρνητικούς (αυτορυθμιζόμενους) μηχανισμούς αλληλεπίδρασης:

- Αύξηση θερμοκρασίας-αύξηση υδρατμών και διαπνοής των φυτών-μείωση του διαλυμένου στους ωκεανούς CO₂ και αύξηση του μεθανίου από τους υγροτόπους-αύξηση των αερίων θερμοκηπίου-αύξηση θερμοκρασίας.
- Αύξηση των πάγων-αύξηση της ανακλαστικότητας-μείωση της θερμοκρασίας-αύξηση χιονιού και πάγων.
- Αύξηση θερμοκρασίας-αύξηση της εξάτμισης και των υψηλών νεφών-αύξηση της ανακλώμενης ηλιακής ακτινοβολίας- μείωση της θερμοκρασίας.

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Μεταβολή της συγκέντρωσης του CO₂
Γεωλογικές μεταβολές
Αστρονομικές μεταβολές

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ

Αλλαγές στην ατμοσφαιρική κυκλοφορία
Ανθρωπογενείς παράγοντες (αλλαγές στην ατμοσφαιρική σύνθεση, καταστροφική όζοντος)

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Παρατηρημένες χρονοσειρές

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ

Μηνιαίες θερμοκρασίες στην Κεντρική Αγγλία από το 1659 (το μεγαλύτερο ομογενές δείγμα στον κόσμο).

Μηνιαίες θερμοκρασίες Ευρωπαϊκών πόλεων (Μόναχο από το 1781, Βιέννη-Βερολίνο- Παρίσι από το 1761).

ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ

Η πιο γνωστή χρονοσειρά βροχόπτωσης είναι συνδυασμός μετρήσεων από ερασιτέχνες παρατηρητές τον 18^ο και 19^ο αιώνα στην Αγγλία και Ουαλία που την επεξεργάστηκε ο Symons. Στη συνέχεια άλλοι ερευνητές την έφτασαν μέχρι το 1727 και σήμερα συνεχίζεται από την Μετεωρολογική υπηρεσία της Αγγλίας.

Στην Κίνα με βάση λεπτομερείς αναφορές για ξηρασίες και πλημμύρες για κάθε έτος σε περισσότερα από 100 σημεία ερευνητές έχουν δημιουργήσει χρονοσειρά που αρχίζει από τον 15^ο αιώνα. Αν και δεν προέρχεται από μετρήσεις αλλά από ιστορικές παρατηρήσεις είναι σημαντική αναφορά για τις κλιματολογικές συνθήκες.

ΑΠΟΡΡΟΗ

Έχουν βρεθεί χαραγμένες σε πέτρινη επιγραφή οι στάθμες του Νείλου για το χρονικό διάστημα από 3090-2400 π.Χ. Πιο αξιόπιστες αλλά σποραδικές στάθμες υπάρχουν κατά το διάστημα 622-1284 μ.Χ.

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Υποκατάστατα (proxy) δεδομένα

Στρωματομενοί πορήνες πάγου

Μετρούμενες μεταβλητές: Πάχος στρωμάτων, ατμοσφαιρικά αέρια, ισοτοπική σύνθεση, μέταλλα, ηφαιστειακή τέφρα

Γεωγραφικές περιοχές: Ανταρκτική, Βολιβία, Γροιλανδία, Η.Π.Α., Καναδάς, Κίνα, Κένυα, Νεπάλ, Περού, Τανζανία

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, συσσώρευση πάγου, ηλιακή ακτινοβολία

Χρονική περίοδος: 340.000-800.000 έτη

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 20-1000 έτη

Ορεινοί παγετώνες

Μετρούμενες μεταβλητές: Ακραίες θέσεις

Γεωγραφικές περιοχές: Ανάμεσα στα γεωγραφικά πλάτη 45°S - 70°N

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Έκταση των ορεινών παγετώνων

Χρονική περίοδος: μέχρι 40.000 έτη (συγκεκριμένα επεισόδια)

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 5%

Πηγή: <http://www.ncdc.noaa.gov/paleo/>

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Υποκατάστατα (proxy) δεδομένα

Δακτύλιοι δένδρων

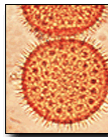
Μετρούμενες μεταβλητές: Πάχος δακτυλίων, πυκνότητα, ισοτοπική σύνθεση

Γεωγραφικές περιοχές: Κυρίως μεσαία και μεγάλα γεωγραφικά πλάτη των ηπείρων

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, απορροή, κατακρήμνιση, εδαφική υγρασία

Χρονική περίοδος: μέχρι 12.500 έτη

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 1-10 έτη

Απολιθωμένη γύρη

Μετρούμενες μεταβλητές: Συγκέντρωση γύρης

Γεωγραφικές περιοχές: Μεσαία και μεγάλα γεωγραφικά πλάτη των ηπείρων

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, κατακρήμνιση, εδαφική υγρασία

Χρονική περίοδος: μέχρι 22.000 έτη

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 10 - 1800 έτη

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Υποκατάστατα (proxy) δεδομένα

Αποθέσεις στον πυθμένα λιμνών

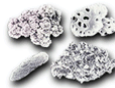
Μετρούμενες μεταβλητές: Πάχος απόθεσης, σύνθεση του ιζήματος (ανόργανα, οργανικά και ισότοπα)

Γεωγραφικές περιοχές: Κυρίως μεσαία γεωγραφικά πλάτη

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, βροχόπτωση

Χρονική περίοδος: 500 - 60.000 έτη

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 0,5%

Αποθέσεις στον πυθμένα ωκεανών

Μετρούμενες μεταβλητές: Συγκέντρωση άμμου, σύνθεση του απολιθωμένου πλανκτού, σύνθεση του ιζήματος (ανόργανα, οργανικά και ισότοπα)

Γεωγραφικές περιοχές: Σε όλους τους ωκεανούς

Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, αλατότητα, παραγωγή βιομάζας, έκταση παγετώνων

Χρονική περίοδος: Διάφορα διαστήματα μέσα στη κενozoϊκή και μεσοζωϊκή εποχή (ηλικίας μέχρι 200.000.000 έτη)

Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 0,001-0,01%

ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Υποκατάστατα (proxy) δεδομένα

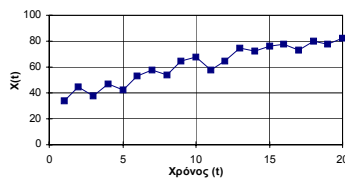
Πηγή υποκατάστατων δεδομένων: Αποθέσεις στον πυθμένα λιμνών
Μετρούμενες μεταβλητές: Πάχος απόθεσης
Γεωγραφικές περιοχές: Μεσαία γεωγραφικά πλάτη
Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, βροχόπτωση
Χρονική περίοδος: 5.000 έτη
Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 5%

Πηγή υποκατάστατων δεδομένων: Αποθέσεις στον πυθμένα ωκεανών
Μετρούμενες μεταβλητές: Συγκέντρωση άμμου, σύνθεση του απολιθωμένου πλαγκτού
Γεωγραφικές περιοχές: Σε όλους τους ωκεανούς
Εκτιμώμενες κλιματικές μεταβλητές: Θερμοκρασία, αλατότητα, διεύθυνση ανέμου, έκταση παγετώνων
Χρονική περίοδος: 200.000 έτη (συγκεκριμένα επεισόδια)
Ακρίβεια χρονικής εκτίμησης: 5%

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

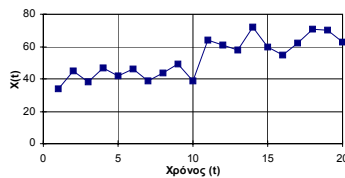
Ανίχνευση τάσεων

Δοκιμή Kendall
Δοκιμή γραμμική συσχέτισης

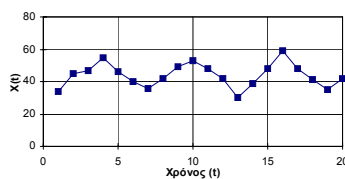
Ανίχνευση αλλαγών

Δοκιμή Kruskal-Wallis
Δοκιμή διαφοράς μέσω τιμών

Ανίχνευση περιοδικότητας

Προσδιορισμός αρμονικών κατά Fourier
Περιοδόγραμμα

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δοκιμή Kendall

Σε παρατηρημένη χρονοσειρά X_1, X_2, \dots, X_N εξετάζονται όλα τα δυνατά ζεύγη παρατηρήσεων X_i, X_j με $j > i$ και υπολογίζεται ο συνολικός αριθμός p των ζευγών που πληρούν τη σχέση $X_j > X_i$ (p μέγιστο όταν η χρονοσειρά είναι συνεχώς αύξουσα).

Εξετάζεται η ανηγμένη μεταβλητή $A = [4p/(N*(N-1))] - 1$ όπου για μια τυχαία διαδοχή της χρονοσειράς:

η αναμενόμενη τιμή $E(A) = 0$

και η διασπορά $Var(A) = 2*(2*N+5)/9*N*(N-1)$

Η κατανομή της παραμέτρου $A/Var(A)^{1/2}$ συγκλίνει στην τυπική κανονική κατανομή όσο το N μεγαλώνει.

Η **μηδενική υπόθεση** περί μη ύπαρξης πτωτικής/ανοδικής τάσης δεν απορρίπτεται για κάποιο επίπεδο σημαντικότητας α όταν $-Z_{\alpha/2} \leq \tau \leq Z_{\alpha/2}$ όπου $Z_{\alpha/2}$ η ανηγμένη μεταβλητή της κανονικής κατανομής για πιθανότητα υπέρβασης $\alpha/2$.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δοκιμή γραμμικής συσχέτισης

Η δοκιμή υποθέτει ότι η τάση είναι γραμμική. Έτσι η τιμή X_t της παρατηρημένης χρονοσειράς $X_1, X_2, \dots, X_t, \dots, X_N$ τη χρονική στιγμή t εκφράζεται από τη σχέση $X_t = \alpha + \beta t + \zeta_t$

όπου

α, β σταθερές

t ο χρόνος θεωρούμενος ως διακριτή μεταβλητή και

ζ_t στάσιμη, διαδοχικά ανεξάρτητη σειρά στοχαστικών υπολοίπων με μέση τιμή 0

Η μέση τιμή (β_μ) και τυπική απόκλιση (β_σ) του β δίνονται από τις σχέσεις:

$$\beta_\mu = \frac{\sum_{t=1}^N (t - t_\mu)(X_t - X_\mu)}{\sum_{t=1}^N (t - t_\mu)^2} \quad \beta_\sigma^2 = \frac{\sum_{t=1}^N (X_t - X_\mu)^2 - \beta_\mu^2 \sum_{t=1}^N (t - t_\mu)^2}{(N - 2) \sum_{t=1}^N (t - t_\mu)^2}$$

$$t_\mu = \frac{\sum_{t=1}^N t}{N} \quad X_\mu = \frac{\sum_{t=1}^N X_t}{N}$$

Η **μηδενική υπόθεση** περί μη ύπαρξης πτωτικής/ανοδικής τάσης δεν απορρίπτεται για κάποιο επίπεδο σημαντικότητας α όταν:

$-C_{\alpha/2} \leq \beta_\mu/\beta_\sigma \leq C_{\alpha/2}$ όπου $Z_{\alpha/2}$ η ανηγμένη μεταβλητή της κατανομής Student για $N-2$ βαθμούς ελευθερίας και πιθανότητα υπέρβασης $\alpha/2$

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δοκιμή Kruskal-Wallis

Η δοκιμή ελέγχει το κατά πόσον δύο ή περισσότερα ανεξάρτητα τυχαία δείγματα προέρχονται από τον ίδιο πληθυσμό. Πλεονεκτεί αφού είναι μη παραμετρική και δεν απαιτεί για την εφαρμογή της τα δείγματα να ακολουθούν συγκεκριμένη στατιστική κατανομή

Εάν έχουμε κ δείγματα με N_κ δεδομένα σε κάθε δείγμα συμβολίζουμε τις τιμές

X_{ij} όπου $1 \leq i \leq \kappa$ και $1 \leq j \leq N_\kappa$

Το σύνολο των δεδομένων είναι $N = N_1 + N_2 + \dots + N_\kappa$

Για την πραγματοποίηση της δοκιμής καταρτίζεται ένα συνολικό δείγμα (με N στοιχεία) το οποίο κατατάσσεται σε φθίνουσα σειρά. Σε κάθε τιμή X_{ij} αντιστοιχίζεται ο ακέραιος αριθμός r_{ij} ($1 \leq r \leq N$) που δείχνει την σειρά της τιμής στο συνολικό δείγμα. Για κάθε δείγμα κ υπολογίζεται η παράμετρος R_κ και στη συνέχεια για το σύνολο των δεδομένων η παράμετρος H

$$R_\kappa = \sum_{j=1}^{N_\kappa} r_{kj} \quad H = \frac{12}{N(N+1)} \sum_{i=1}^{\kappa} \frac{R_i^2}{N_i} - 3(N+1)$$

Η μηδενική υπόθεση ότι όλα τα εναλλακτικά δείγματα προέρχονται από τον ίδιο στατιστικό πληθυσμό δεν απορρίπτεται για κάποιο επίπεδο σημαντικότητας α όταν:

$H \leq X_\alpha$ όπου X_α η ανηγμένη μεταβλητή της κατανομής χ^2 για $\kappa-1$ βαθμούς ελευθερίας και πιθανότητα υπέρβασης α

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δοκιμή διαφοράς μέσω τιμών

Η δοκιμή ελέγχει το κατά πόσον δύο ανεξάρτητα τυχαία δείγματα που ακολουθούν την κανονική κατανομή προέρχονται από τον ίδιο πληθυσμό.

Εάν μ_1, μ_2 οι μέσες τιμές, σ_1, σ_2 οι τυπικές αποκλίσεις και N_1, N_2 τα μεγέθη των δύο δειγμάτων χρησιμοποιείται η μεταβλητή H

$$H = \frac{\mu_1 - \mu_2}{\sqrt{\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}} \sqrt{\frac{N_1\sigma_1^2 + N_2\sigma_2^2}{N_1 + N_2 - 2}}}$$

Η μηδενική υπόθεση ότι και τα δύο δείγματα προέρχονται από τον ίδιο στατιστικό πληθυσμό ($\mu_1 = \mu_2$) δεν απορρίπτεται για κάποιο επίπεδο σημαντικότητας α όταν:

$H \leq C_\alpha$ όπου C_α η ανηγμένη μεταβλητή της κατανομής *Student* για $N_1 + N_2 - 2$ βαθμούς ελευθερίας και πιθανότητα υπέρβασης α

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ανάλυση κατά Fourier

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

$$X(t) = X_{\mu} + \sum_{n=1}^{n=N/2} \left[A_n \sin\left(\frac{2\pi nt}{N}\right) + B_n \cos\left(\frac{2\pi nt}{N}\right) \right]$$

όπου:

$X(t)$ τιμή της μεταβλητής τη χρονική στιγμή t

N ο αριθμός των τιμών της χρονοσειράς

X_{μ} η μέση τιμή της χρονοσειράς

n ο αριθμός των αρμονικών (ακέραιος μεταξύ 1 και $N/2$)

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

$$A_n = \frac{2}{N} \sum_{t=1}^N \left[X(t) \sin\left(\frac{2\pi nt}{N}\right) \right]$$

$$B_n = \frac{2}{N} \sum_{t=1}^N \left[X(t) \cos\left(\frac{2\pi nt}{N}\right) \right]$$

$$C_n = \sqrt{A_n^2 + B_n^2}$$

ΦΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

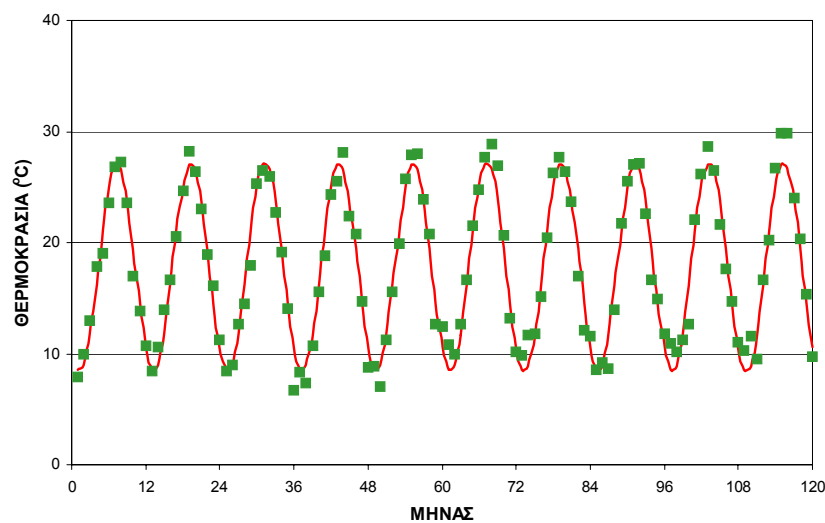
$$\sigma_n^2 = \frac{C_n^2}{2}$$

$$\sigma^2 = \sum_{n=1}^{n=N/2} [\sigma_n^2]$$

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ανάλυση κατά Fourier

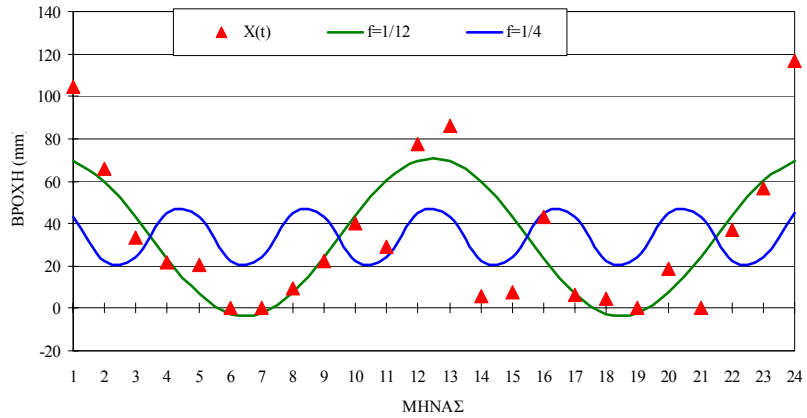
Μηνιαίες θερμοκρασίες (10 έτη) και αρμονική 12 μηνών

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ανάλυση κατά Fourier

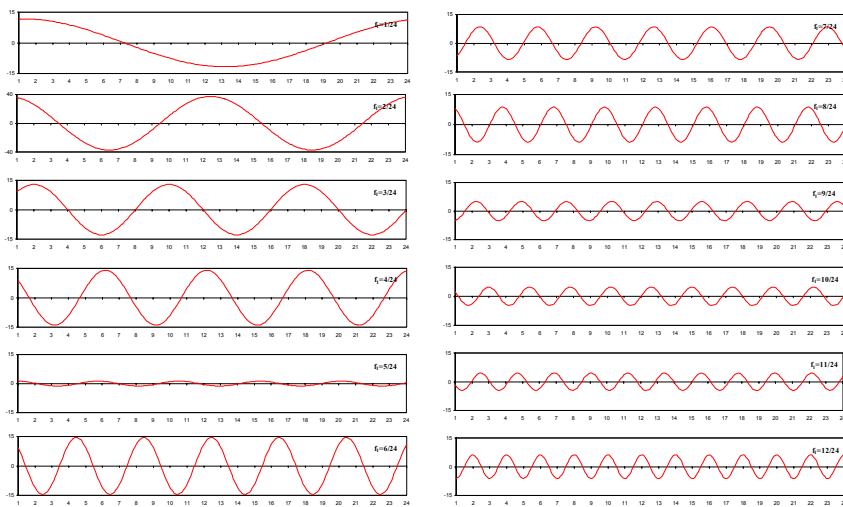
Μηνιαίες βροχοπτώσεις (2 έτη) και αρμονικές 12 και 4 μηνών

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ανάλυση κατά Fourier

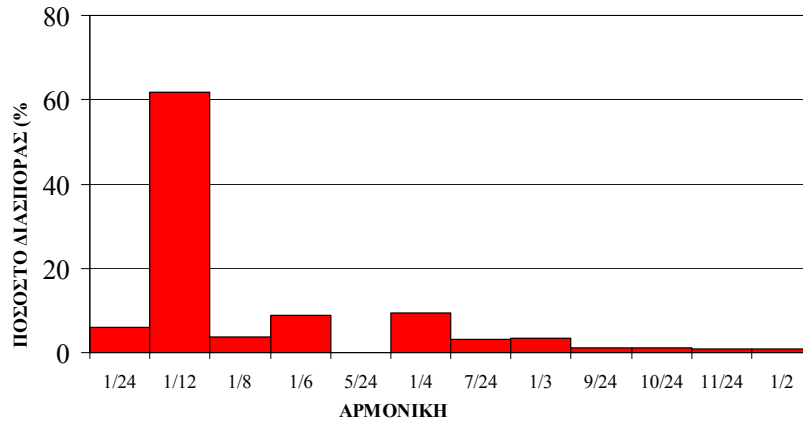
Δώδεκα αρμονικές μηνιαίων βροχοπτώσεων

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ανάλυση κατά Fourier

Περιοδόγραμμα (periodogram) μηνιαίων βροχοπτώσεων

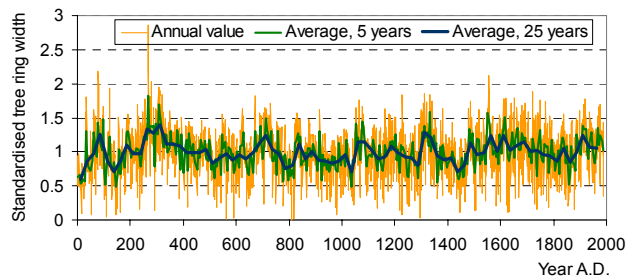

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Πρόσφατες αναθεωρήσεις

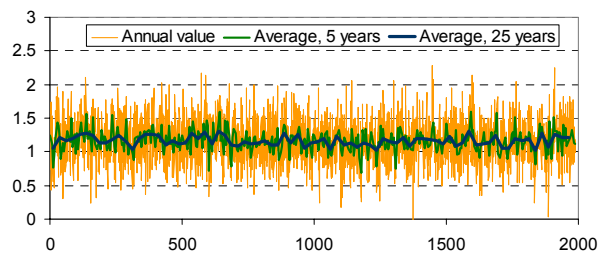
Πάχη δακτυλίων δέντρων από μελέτη στο Mammoth Creek, Utah, for the years 0-1989 (1990 χρόνια; από <http://ftp.ngdc.noaa.gov/paleo/>)

Ακανόνιστες διακυμάνσεις σε όλες τις χρονικές κλίμακες

Συνθετική χρονοσειρά από ανεξάρτητες τυχαίες μεταβλητές (λευκός θόρυβος), με στατιστικά χαρακτηριστικά ίδια με αυτά της παραπάνω χρονοσειράς

Τυχαίες διακυμάνσεις σε ετήσια κλίμακα. Τάση προς εξομάλυνση όταν μεγαλώνει η χρονική κλίμακα.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ Πρόσφατες αναθεωρήσεις

Οι στατιστικές δοκιμές βασίζονται:

- στις κλασικές εκτιμήσεις των στατιστικών χαρακτηριστικών (μέση τιμή, διασπορά) των παρατηρημένων χρονοσειρών
- στην υπόθεση ότι τα στοιχεία τους αποτελούν πραγματοποιήσεις ανεξάρτητων τυχαίων μεταβλητών που ακολουθούν την ίδια στατιστική κατανομή

Η υπόθεση αυτή δεν είναι συνεπής με τη φύση των υδρομετεωρολογικών μεταβλητών που εξετάζονται για την ανίχνευση των κλιματικών αλλαγών.

Η μελέτη χρονοσειρών μεγάλου μήκους που προέρχονται από μετρήσεις υδρομετεωρολογικών και γεωφυσικών μεταβλητών έχει δείξει ότι αυτές παρουσιάζουν συνεχείς φυσικές διακυμάνσεις που τοπικά εκδηλώνονται ως πτωτικές ή ανοδικές τάσεις, πράγμα που οδηγεί σε σημαντική **μεταβλητότητα του κινούμενου μέσου όρου σε όλες τις χρονικές κλίμακες.**

Αυτές οι φυσικές διακυμάνσεις μπορούν να θεωρηθούν ως αίτιο της δυναμικής Hurst-Kolmogorov (HK) ή αλλιώς μακροπρόθεσμης εμμονής (δηλαδή, της τάσης οι υψηλές τιμές να ακολουθούνται από υψηλές και οι χαμηλές τιμές από χαμηλές), η οποία ποσοτικοποιείται από τον συντελεστή H :

- σε τυχαίες χρονοσειρές με μεγάλο αριθμό στοιχείων, $H \approx 0.5$
- φυσικές χρονοσειρές (απορροής, θερμοκρασίας, αιολικής ισχύος και πάχους δακτυλίων δένδρων) $H > 0.5$

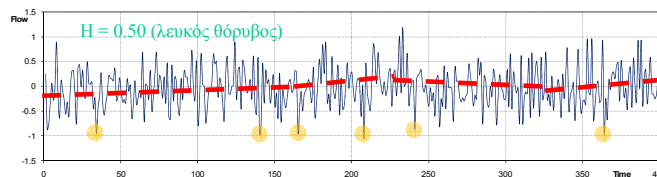
Οποιαδήποτε στατιστική προσέγγιση των κλιματικών μεταβλητών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τη δυναμική HK.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ Πρόσφατες αναθεωρήσεις

Τυχαίες διακυμάνσεις

Μηδενικές «τάσεις»

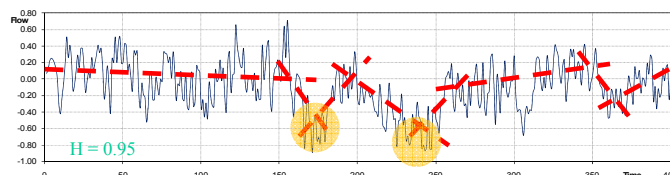
Τυχαία διασπορά ακραίων συμβάντων (π.χ. ελαχίστων)

Δυναμική Hurst-Kolmogorov

Έντονες «τάσεις»

Ομαδοποίηση ακραίων συμβάντων

Ο Koutsoyiannis, (2003) απέδειξε ότι οι κλασικές στατιστικές προσεγγίσεις οδηγούν σε υποεκτίμηση:

- (α) του τυπικού σφάλματός της μέσης τιμής,
- (β) της διασποράς,
- (γ) των ορίων εμπιστοσύνης των τιμών (ποσοστημορίων) των στατιστικών κατανομών και
- (δ) των ορίων εμπιστοσύνης της συνάρτησης αυτοσυσχέτισης.

Αν αρθούν αυτές οι υποεκτιμήσεις, τότε σε χρονοσειρές που με την κλασική στατιστική προκύπτει ένδειξη κλιματικής αλλαγής, η ένδειξη αυτή αποδυναμώνεται σοβαρά.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ahrens, C. D., *Essentials of Meteorology, An Invitation to the Atmosphere*, West Publishing, Minneapolis, 1993
- Barry, R.G, and R.J. Chorley, *Atmosphere, weather and climate*, Routledge, New York, 1992
- Burroughs W. J., *Weather Cycles-Real or imaginary?*, Gambrige University Press, 1992
- Christopherson, W.R., *Geosystems*, Prentice Hall, New Jersey, 2000.
- Freud J. and Simon G., *Statistics a first course*, Prentice-Hall Inc., New Jersey 1991
- Hidore J. and J. E. Oliver, *Climatology-An Atmospheric Science*, McMillan Publishing Company, 1993
- Hugget, R. J., *Climate, Earth Processes and Earth History*, Spinger-Veglar, Berlin, 1991
- Kottegoda, N., T., *Stochastic water resources Technology*, MacMillan Press, Hong Kong, 1980.
- Koutsoyiannis, D., *Climate change, the Hurst phenomenon, and hydrological statistics*, Hydrol. Sciences Journal, 48(1), 2003
- Mason B. J., *Towards the understanding and prediction of climatic variations*, Quart. J. of the R. Meteorological Society, 1976
- McIlveen, R., *Fundamentals of Weather and Climate*, Chapman, 1992
- Riehl, H., *Introduction to the Atmosphere*, McGraw Hill, 1978
- Wilks D. S., *Statistical Methods in the Atmospheric Sciences-An Introduction*, Academic Press, San Diego, 1995

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ

Οι συγγραφείς εκφράζουν θερμές ευχαριστίες στην **Κατερίνα Αναγνώστου** για την βοήθεια της στην διαχείριση των κλιματικών δεδομένων και στην κατασκευή των σχημάτων.